

Ich protestiere gegen die Aufhebung der Demokratie in der Türkei:

1. die rechtswidrige Verhängung des Ausnahmezustandes und die willkürliche Verhaftung der Bürger wegen ihrer politischen Anschauungen (Allg. Erkl. der Menschenrechte Art. 1, 5; Türk. Grundgesetz Art. 12, 124).

2. die rechtswidrige Beseitigung des Streikrechts, der Presse-, Meinungs- und Versammlungsfreiheit, der Autonomie der Universität sowie gegen die rassistische Diskriminierung der kurdischen Bevölkerung und die ohne Gerichtsbeschluß erfolgten Personen- und Wohnungsdurchsuchungen (Allg. Erkl. der Menschenrechte Art. 1, 2, 9, 10; Türk. GG Art. 12, 20, 22, 28, 30, 47, 120).

POSTKARTE

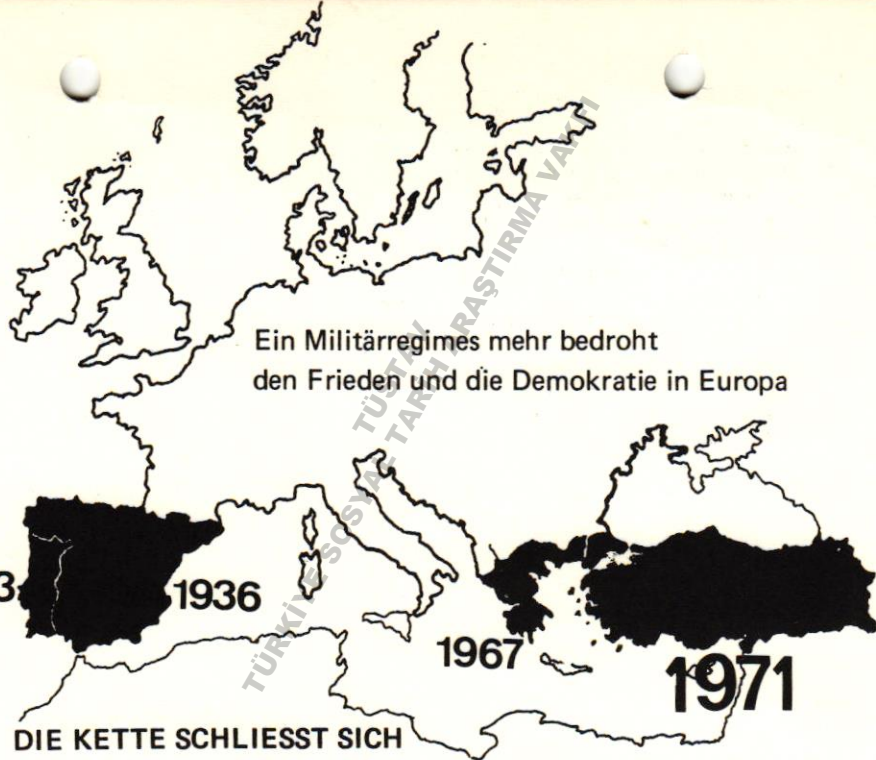
An Seine Excellenz
den Präsidenten der
Türkischen Republik
Cevdet Sunay
CANKAYA-ANKARA
Türkei

NAME: ULRICH LEIB

ANSCHRIFT: 8 HÜ 13, ABELHEIDSTR. 4

BERUF: STUD.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Ein Militärregimes mehr bedroht
den Frieden und die Demokratie in Europa

1933

1936

1967

1971

DIE KETTE SCHLIESST SICH

An den türkischen Staatspräsidenten
Cevdet Sunay

Wir protestieren aufs Schärfste gegen die
Todesurteile und gegen die Aufhebung der
Grundrechte in der Türkei. Wir fordern die
sofortige

- Annulierung der den elementaren Menschenrechten widersprechenden Todesurteile und Kerkerstrafen,
- Freilassung aller politischen Gefangenen,
- Wiedezulassung der demokratischen und sozialistischen Organisationen und Institutionen,
- Herstellung jeglicher demokratischer Grundrechte!

Bizler Türkiye 'de verilen ölüm cezalarını ve temel hakların artadan kaldırılmasını şiddetle protesto eder;

- en temel insan haklarını çiğniyen ölüm kararlarının ve hücre cezalarının derhal kaldırılmasını,
- tüm siyasi tutukluların, kapatılan ve yasaklanan tüm demokratik ve sosyalist örgüt ve kuruluşların serbsst bırakılmasını,
- ve tüm demokratik temel hakların tanınmasını istiyoruz.

Porto

40 Pf.

An den
türkischen Staatspräsidenten
Cevdet S u n a y

Ankara - Cankaya

T Ü R K E I

**Wir unterstützen den Protest gegen die Todesurteile und
gegen die Aufhebung der Grundrechte in der Türkei:**

Name: Beruf:

Adresse:

Name: Beruf:

Adresse:

Name: Beruf:

Adresse:

Name: Beruf:

Adresse:

Name: Beruf:

Adresse:

Name: Beruf:

Adresse:

Name: Beruf:

Adresse:

Name: Beruf:

Adresse:

Münchenstr. 45 Rge.

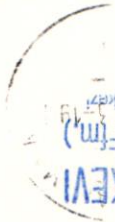
Adelheid Str. 13

8. München 40

Herrn Özcan ŞAĞLAM

20.3.-1.4.1973

FRANKFURT/M. TÜRK HALKEVİ
(Türkisches Volksbildungsheim in Ffm.)
Zentralstelle des Türkischen Halkevi in München
München Str. 48 VI

"Türkisches Volkshaus" e.V.

lädt Sie am Samstag, dem 31. März 1973 herzlich ein
zu einer folkloristischen Veranstaltung in der Volks-
hochschule.

Beginn: 20.00 Uhr

Adresse: VHS

6 Frankfurt/Main Eschersheimer Landstr.2

Frankfurt Türk Halkevi

31. mart 1973 cumartesi günü saat 20.00 de VHS (Alman
Halk Yüksek okulu) Salonlarında sunacağı eğlence prog-
ramına onur vermenizi diler.

Adres: VHS (Alman Halk Yüksek Okulu)

6 Frankfurt/Main Eschersheimer Landstraße 2

ATTF Kurultay Karar Taslamları: Tüzük değışikliği.

Yürütme Kurulumuzun bu konudaki önerilerini üç bölümde toplayabiliriz:

I.) ATTF'nin niteliğinin tüzükte açıkça belirtilmesi. Bu, tüzüğün 2.Maddesine yapılacak bir ekle gerçekleşiyor. Böylece ATTF'nin kendi kendini nasıl değerlendirdiği daha açık bir şekilde ifade edilmiş olacak.

II.) ATTF aidatlarının yeniden ayarlanması: Bu konuda ödentilerin arttırılmasını istiyoruz. Böylece artan giderlerin ancak bir kısmı karşılanmış olacak. Diğer kısmının karşılanması için bağış kampanyalarına ağırlık verilmelidir.

III.) Örgütlenme: Yeni ATTF örgütlerinin kuruluşunda ilk adım olarak oluşturulan bölgesel çalışma guruplarının ATTF bünyesinde yerinin tüzükçe belirlenmesini istiyoruz.

DEĞİŞİKLİK ÖNERİLERİNİN METNİ:

Madde 2 (b) bölümünden sonra bir (c) bölümünün eklenmesi:

(c) ATTF Avrupadaki Türkiyelilerin sosyalist kitle örgütüdür.

Madde 15: Federasyon gelirleri

Federasyon üyesi örgütler temel ödenti olarak her üç ayda 75.- DM öderler. Bunun dışında her üye başına ayda 1.- DM ödenir. Çalışma gurupları üye başına ayda 3.- DM öderler, temel ödenti ödemezler. Bağışlar ve yardımlar da Federasyonun gelirini oluştururlar.

5

Madde 11'den sonra yeni madde:

a) Yürütme Kurulunun önerisi ve Genel Yönetim Kurulunun salt çoğunluğunun kararı ile bölgesel çalışma gurupları kurulur. GYK çalışma gurubundan bir kişiyi ilk Kurultaya kadar gurubu GYK'da temsil etmekle görevlendirir. Bu temsilcinin sadece söz hakkı vardır, oy hakkı yoktur.

(Bölgesel çalışma gurupları eğer varsa yönetim kurulunun, yoksa üyelerinin çoğunluğunun kararı ile yeni üye alabilir.)

b) Bölgesel çalışma guruplarının görevi kendi bölgelerinde işçilerin örgütlenmeleri, ATTF yayınlarının dağıtılması, ATTF'ye para yardımı toplanması, T.Kurtuluşa haber ve abone bulunması, gurup üyelerinin bilimsel sosyalizmin ışığı altında eğitilmeleri ve giderek o bölgede bir ATTF örgütünün kurulması için çalışmaktır. Guruplar çalışmalarını ATTF Yürütüm Kurulunun denetiminde sürdürürler.

Madde 8

a) Kurultay, Federasyonun Genel Yönetim, Yürütme, Denetim ve Onur Kurulu üyeleri, Bölge Sekreterlikleri ile aidatlarını ödemiş derneklerin ve çalışma guruplarının delegelerinden kurulur. Üye sayısı 20'e kadar olan her örgüt Kurultaya 5 delege gönderir. Bundan sonraki her 20 üye için bir delege seçilir. Çalışma guruplarından ise 10 üye'ye kadar (dahil) 1, 11 üyeden sonra ise 2 delege yollanır.

Madde 9:

c) Kurultay'da her üye dornek ve çalışma gurubu delegeleri arasından bir yıl için seçilen bir asil bir yedek üyeden meydana gelir.
d) Yedek üyelerin ve çalışma gurubu delegelerinin Genel Yönetim Kurulu toplantılarında sadece söz hakları vardır.

ATTF Örgüt Çalışmaları: Programlı çalışmanın yerleştirilmesi.

I.) Bütün ATTF Bölge Sekreterlikleri, Örgütleri ve Bölgesel Çalışma gurupları ATTF genel çalışma programını da dikkate alarak birer yıllık çalışma programlarını hazırlamakla görevlidirler. Hazırlanan programlar üyelerin de görüşleri alındıktan sonra en geç 15.2.73 gününe kadar Yürütme Kuruluna yollanacaktır.

Çalışma programlarının hazırlanışında gerçekçi hedefler tesbit edilmesine, önemli konularda ağırlık noktalarının seçilmesine, güçlerin dağıtılmamasına dikkat edilmelidir.

II.) ATTF Onur ve Denetim Kurulu ile örgüt denetim kurulları ATTF Yürütme Kurulu ve örgüt yönetim kurullarının yanısıra hazırlanan bu çalışma programlarının uygulanışını denetlemekle yükümlüdürler.

III.) ATTF Bölge Sekreterliği ve ATTF örgütlerinin sekreterleri üç ayda bir hazırlayacakları raporlarını Genel Yönetim Kurulu toplantılarından 3 hafta önce ATTF Yürütme Kuruluna yollamakla yükümlüdürler. Bu raporlarda özellikle şu konular ele alınmalıdır:

- a) Kendi bölgelerinde şartların gelişmesi, örgütün genel durumu
- b) O dönem için hazırlanmış olan çalışma programının gerçekleşmesi için yapılan işler ve programın gerçekleşme oranı.
- c) Ortaya çıkan eksiklik ve aksaklıkların eleştirisi, bunların giderilmesi için düşünülen çareler.

ATTF Örgüt Çalışmaları: Yönetim Kurullarında görev bölümü.

ATTF örgüt yönetim kurullarının daha düzenli ve verimli çalışabilmeleri için kendi içlerinde bir görev bölümü yapmaları gereklidir. Her Yönetim Kurulu üyesi örgütlenme, eğitim, yayın-Propaganda, mali sorunlar, Avrupadaki işçilerin sorunları, gençlik ve kadın işçilerin sorunları gibi konuların bir veya birkaçı için sorumlu kılınmalıdır. Yönetim Kurulu Sorumlusu örgüt üyeleri arasından seçeceği ve yönetim kurulunun onaylayacağı kişilerle bir büro oluşturmalıdır. Bu bürolar konuları ile ilgili çalışmaları planlayıp yönetim kurulunun denetiminde yürütmelidirler.

Yayın organımız KURTULUŞ gazetesinin geliştirilmesi için:

- 1.) Yürütme Kurulu tarafından KURTULUŞ için geniş bir yardım toplama ve abone bulma kampanyası açılmalıdır.
- 2.) Bütün ATTF örgüt üyelerinin KURTULUŞ gazetesine abone olmaları sağlanmalıdır.
- 3.) Her ATTF örgütü ayda belli bir miktar parayı Kurtuluşa yardım olarak yollamayı taahhüt etmelidir. Bu paranın miktarı Ocak ayı içinde Yürütme Kuruluna bildirilmeli ve bundan sonra aksatılmadan KURTULUŞ hesabına yatırılmalıdır.
- 4.) Örgütler KURTULUŞA en az ayda bir yazı ve özellikle mahalli haber yollanmasını sağlamalıdır.
- 5.) Örgütler kendi çevrelerinde KURTULUŞ satışını ve KURTULUŞ okuyucularıyla ilişki kurulmasını yürütmelidirler.
- 6.) KURTULUŞ okuyucularının abone borçlarını vaktinde ödemeleri sağlanmalıdır.
- 7.) BTTO saymanı veya KURTULUŞ yazı kurulunun görevlendireceği başka bir arkadaş Yürütme Kuruluna KURTULUŞ gelir ve giderlerini gösterir bir hesabı her ay yollamakla yükümlüdür.
- 8.) KURTULUŞ okuyucularıyla yapılmasına başlanmış olan bölgesel toplantılara devam edilmelidir.

ZUR UNTERDRÜCKUNG DER KURDEN IN DER TÜRKEI

Es ist nicht verwunderlich, daß seit dem 27.4.1971 über 11 Provinzen der Türkei das Kriegsrecht herrscht, denn es ist eine gewohnte Reaktion der kemalistisch eingefleischten nationalistischen herrschenden türkischen Klassen.

Nach dem Sturz von Menderes durch das Militär 1960 war unter dem Druck der bis dahin ungelösten sozialen, kulturellen und ökonomischen Probleme der Völker in der Türkei und der Reformwilligen eine relative liberalere Verfassung (ANAYASA) verabschiedet worden. Unter dem Schutz der neuen Verfassung fingen die demokratisch fortschrittlichen Kräfte der Türkei damit an, die anstehenden Probleme des Landes mit ihren Ursachen den breiten Volksmassen bekannt zu machen. Dadurch setzte ein Bewußtwerdungsprozeß der unterdrückten und ausgebeuteten breiten Klassen ein. Fortschrittliche demokratische politische Parteien, wie die Arbeiter-Partei der Türkei (TIP) und studentische und nichtstudentische Organisationen sind entstanden. Zu den Hauptzielen dieser Organisationen gehörte die nationale Frage der Völker in der Türkei. Es galt den anti-imperialistischen Befreiungskampf der Völker zu führen.

Einer der bedeutendsten Aspekte der neuen Umwälzungen in der Türkei ist die Form der Entwicklung der kurdischen Nationalfrage. Von der sogenannten Gerechtigkeitspartei (AP) Demirels, der Erbin der Demokratischen Partei (DP) unter Menderes war es nicht zu erwarten, daß sie die Diskriminierungs- und Ausbeutungspolitik ihrer Vorgängerinnen gegenüber der Nationalfrage des 8 Millionen zählenden kurdischen Volkes ändert. Die Verfolgungen und Prozesse gegen die Kurden sowie die Unterdrückung der Pflege des kurdischen Volkstums durch die Regierungsorgane nahmen in der Schärfe nicht ab. Die Existenz der Kurden wurde von Demirels Regierung genauso abgeleugnet wie von den früheren türkischen Regierungen. Die sozialen, kulturellen und wirtschaftlichen Probleme Kurdistans blieben unberührt. In Wirtschaftsplänen der Regierung blieb Kurdistan am Rande. Schul- und Gesundheitswesen verraten die deutlichen Züge einer kolonialistisch rassistischen Politik der türkischen Bourgeoisie; denn hier ist vorsätzliche Vernachlässigung und Diskriminierung Kurdistans augenfällig. Auch in der Justiz sind krasse

Diskriminierungen der Kurden an der Tagesordnung. Die Kurden werden im Widerspruch zur türkischen Verfassung mit polizeistaatlichen Maßnahmen regiert. Die Tatsache, daß die wenig vorhandene Industrie im türkisch besiedelten Teil der Westtürkei liegt und die Rohstoffe ausschließlich aus Kurdistan bezieht, ist einer der Beweise für die genannte Politik der Regierenden in der Türkei.

Unter dem kurdischen Volke rührten sich fortschrittliche Kräfte, die die nationale Unterdrückung ihres Volkes und die kolonialistische Politik der türkischen Regierung anprangerten. Die kurdischen Intellektuellen und Bauern arbeiteten Hand in Hand mit den türkischen fortschrittlichen Kräften gegen die Marionettenregierung des Landes unter dem Washingtoner Schützling Demirel. Damit war zum ersten Mal in der Geschichte der Republik Türkei ein Zusammenschluß der kurdischen und türkischen fortschrittlichen Kräfte zur Befreiung des kurdischen und türkischen Volkes von den imperialistischen Mächten und Kompradoren im Lande zustande gekommen. Dadurch wurde es möglich, die bis dahin von der Regierung als separatistisch propagierte Nationalfrage des Kurdischen Volkes in der ganzen Türkei zu klären. Die im Jahre 1967 begonnenen sogenannten "Demonstrationen von Osten" (mit Osten ist Türkisch-Kurdistan gemeint), die in zahlreichen Städten der Türkei stattfanden, verfolgten mitunter dieses Ziel. Hierbei machten die Kurden unmißverständlich klar, daß sie sich gegen jeden Separatismus, Ausbeutung, Unterdrückung und für ihre Nationalrechte im Rahmen der Republik Türkei einsetzen. Es wurde deutlich, daß die von der türkischen Bourgeoisie gegen das kurdische Volk ins Feld gezogene Propaganda imperialistisch chauvinistischer Prägung war und das Ziel der Assimilation und Ausbeutung des kurdischen Volkes hatte. Dagegen die Beschlüsse des 4. Kongresses der Arbeiterpartei, in denen die Partei sich zur Existenz des kurdischen Volkes bekannten, zeichnen den gemeinsamen Weg des Befreiungskampfes der Völker der Türkei von den reaktionären und imperialistischen Kräften ab.

Die türkische Bourgeoisie und ihre monopol-kapitalistischen Herren sahen ihre weitere Ausbeutung der Volksmassen durch diese Entwicklung in Gefahr. Für sie galt nun erneut die Spaltung der Völker der Türkei herbeizuführen, sie gegeneinander aufzuhetzen, um auf ihre Kosten weiter am Geschäft zu bleiben. Zu

diesem Zwecke wurden reaktionäre rechtsextremistische Verbände gegründet, die mit weitgehendster Unterstützung der Regierungsorgane bewaffnet wurden und ihre politischen Widersacher auf offener Straße erschossen. Die Türkische Nationalistische Jugendorganisation (Ülkü Ocakları) terrorisierte in allen Teilen der Türkei die fortschrittlichen Kräfte und Organisationen. Dadurch wurde eine Atmosphäre der Anarchie erzeugt, um ein Eingreifen des Militärs rechtfertigen zu können. Hinzu kam, daß die Herren in Washington nicht mehr gewillt waren, Demirel durch seine zu offenkundig gewordene Korruption und Vetternwirtschaft zu halten. Die Kommandeure der drei Waffengattungen erzwangen durch ein Ultimatum den Rücktritt der Regierung Demirel. Das Militär ergriff nicht sofort und direkt die Regierungsmacht, weil es den Widerstand fortschrittlicher Offiziere in eigenen Reihen fürchtete. Die vorausgeplante "Säuberung" fand statt. Einige Generäle und hohe Offiziere wurden frühzeitig pensioniert. Zu dem faschistischen Plan der systematischen Unterdrückung und Terrorisierung gehörten die Kommandoaktionen in Kurdistan. Unter dem Deckmantel der "Entwaffnungen" überfielen seit Anfang 1970 die speziell ausgebildeten und schwer bewaffneten Militärkommandos kurdische Dörfer und Städte, mißhandelten Frauen, Kinder und Männer. Die Kommandos handelten auf einen Beschluß des türkischen Ministerrates. Somit war eine Front der reaktionären Kräfte unter der Führung des Militärs und der türkischen Bourgeoisie gegen die fortschrittlichen Kräfte und folglich gegen die Interessen der Völker der Türkei gebildet. Das Zeichen zum offenen Handeln kam dann aus Washington, und das Militär entriß der Marionettenregierung unter Erim die Macht. Daß die Verhängung des Kriegsrechtes einige Tage vor der Außenministersitzung der Cento-Paktstaaten unter Rogers in Ankara stattfand, macht das Spiel der imperialistischen Kräfte gegen den Befreiungskampf der Völker der Türkei deutlich.

- Die Militärbehörden haben bis jetzt nach zuverlässigen Informationen 6.000 Personen festgenommen.
- Sämtliche fortschrittliche studentische und nichtstudentische Organisationen wurden aufgelöst und das Erscheinen ihrer Presseorgane verboten. Da das Militär selbst die Funktionen und Tätigkeiten der rechtsextremistischen reaktionären Organisationen übernommen hat und erfüllt, ist das beschlossene Verbot dieser Organisationen nichts anderes als Augenwischerei.

- Alle linksgerichteten Zeitungen und Zeitschriften wurden verboten, Presse- und Postzensur wurde eingeführt. Zur Verschleierung ihrer chauvinistischen Gesinnung wurde anfangs zeitweilig das Erscheinen anderer Zeitungen, wie Cumhuriyet und Ahsam, eingestellt.
- Auch in jenen Gebieten Kurdistans, über die kein Kriegsrecht verhängt wurde, wurden kurdische Schallplatten und jegliche Art des Postverkehrs in kurdischer Sprache verboten. Die Militärkommandos haben ihre Aktionen gegen das kurdische Volk verschärft.
- Eine Kesseljagd nach den Mitgliedern der aufgelösten fortschrittlichen Organisationen unter Repressalien gegen ihren Verwandten- und Bekanntenkreis wurde gestartet.
- Unter dem Druck der Generäle mußte die Regierung Erim's der Bildung einer Kommission zustimmen, die die angeblich zu liberale Verfassung der Türkei im Sinne der Militärs ändern soll, um ein gesetzliches Vorgehen zur Befestigung der Militärdiktatur zu können.

Wir verurteilen schärfstens das reaktionäre chauvinistische Vorgehen des Militärs gegen die fortschrittlichen Kräfte in der Türkei. Wir protestieren gegen die erneut eingeleitete und verschärfte nationale Unterdrückung unseres Volkes seitens der türkischen Nationalbourgeoisie und des Militärs.

Wir rufen alle fortschrittlichen Kräfte im Inland und Ausland dazu auf, sich gegen dieses imperialistische Spiel zur Unterdrückung unseres Volkes und gegen den Befreiungskampf der Völker zusammenzuschließen, um die Errichtung einer Militärdiktatur nach dem Muster Griechenlands zu verhindern und der Ausbeutung des kurdischen und türkischen Volkes ein Ende zu setzen.

Komley Xwendikarani Kurd la Ewropa
Kurdish Student Society in Europe
Vereinigung d. Kurdischen Studenten in Europa
Association des Etudiants Kurdes en Europe

ATTF

YÜRÜTME KURULU
HABER BÜLTENİ

4.9.1973

AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU

ATTF Türkiyedeki ve Federal Almanyadaki son grevlerle ilgili olarak aşağıdaki bildiriği yayınlamıştır:

Türkiyede ve Federal Almanyada işçi sınıfının hayat pahalılığına, haklarının küstahça gaspedilmesine karşı mücadelesi dalga dalga yükseliyor. Sendikaların yönetiminde mücadeleye giren işçiler patronların ve hükümetlerin bütün baskılarına rağmen, gerici gazetelerin alabildiğine yürüttükleri karşı propagandaya rağmen, Halil Tunç ve Seyfi Demirsoy gibi sendika ağalarının bütün oyalama gayretlerine rağmen bir çok yerde patronları yenilgiye uğrattılar.

Bursa metal sanayiindeki büyük direnişten sonra Türkiye'nin en önemli işletmelerinden biri olan Ereğli Demir Çelikte 5000 işçi Amerikan sermayesine, yerli tekelci sermayeye ve onların tensilcilerine karşı büyük bir greve başladı. Grevi uzun mücadele yıllarında bilennmiş Maden-İş Sendikası yöneltiyor.

Federal Almanyada Bochum, Solingen-Wald, Neuss, Duisburg-Wanheim, Gelsenkirchen, Hagen ve Düsseldorf'ta IG-Metall ve DGB tarafından yönetilen grevlerde işçi sınıfı patronlardan isteklerini kopara kopara aldı. Bir kaç haftada işçi sınıfı dost düşmana mücadele azmini, bütün baskı ve tehditlere rağmen haklı mücadelesinden geri dönmeyeceğini gösterdi. Bu grevlerde Türkiye'li işçiler diğer milletlerden işçilerle beraber en ön saflarda yer aldılar.

En büyük grev hareketlerinden biri Köln'deki Ford işletmesinde oldu. İşçiler izinden geç kalan 500 kişinin haksız yere işten atılmasına karşı, bantların hızının dayanılmaz bir şekilde arttırılmasına karşı, pahalılık zammı ve altı hafta izin için greve gittiler. Grev öncülük edenler Türk işçileri oldu, fakat grev bütün işçiler tarafından desteklendi. İşçilerin öne sürdükleri istekler şunlar idi:

1. Bantların hızının düşürülmesi.
2. Saat ücretlerine 1 DM zam.
3. İşten atılanların tekrar işe alınması.
4. Ayrıca bir defalık bir maaş tutarında ikramiye.
5. Altı haftalık yıllık izin.

Ford patronları, Elçilik ve konsolosluk görevlileri, işçi ateşesi ve gerici basın el ele verip işçilere saldırdılar. Grevi kırmak için geniş bir komünist düşmanlığı propagandasına başladılar. Almanya kaçkanı Ali Naili Erden haklı istekleri bir kenara itip "işçileri komünistler kışkırttı" diye beyanat verdi. Anlaşılan bakana göre işçileri işten atanlar, bantların hızını arttıranlar, pahalılığı yaratanlar hep komünistler.

İŞÇİLER BİRLEŞTİ Mİ HIÇ BİR GÜÇ ÖNÜNDE DURAMAZ !

./.

Ford fabrikasında haklı istekleri için greve gidenler patrona karşı mücadele ederken bir de Maocuların saldırısına uğradılar. Maocular Alman ve yabancı işçilerin birliğini boznak, grevi patrona karşı değil de sendikalarımıza karşı çevirmek için çalıştılar. Çeşitli milletlerden işçiler arasında anlaşmazlıkları körükleyerek polisin işçilere saldırmak için aradığı bahaneyi yarattılar.

ARKADAŞLAR, NE TÜRKİYEDE, NE DE FEDERAL ALMANYADA BİZİM PATRONLARIN HÜKÜMETLERİNDEN BEKLEYECEĞİMİZ BİR ŞEY YOKTUR. BUNLAR ANCAK PATRONLARIN ÇIKARLARINI SAVUNURLAR. BİZİM İSE GÜVENECEĞİMİZ TEK GÜÇ VARDIR: BÜTÜN İŞÇİLERİN ÖRGÜTLÜ VE BİLİNÇLİ DAYANIŞMASI.

Hangi milletten olursa olsun bütün işçiler arasında dayanışma kurulmadan, sendikalarımız IG-Metall ve diğer DGB sendikaları içinde örgütlenmeden, yılmadan çıkarlarımızı savunacak işçileri temsilci seçmeden başarı kazanamayız. İşçiler birlik oldu mu, işçiler örgütlü oldu mu, her milletten işçilerin dayanışması sağlandı mı patronlar dize gelir.

VAKİT KAYBETMEDEN BULUNDUĞUMUZ YERLERDE ÖRGÜTLENELİM, SENDİKALARIMIZA GİRELİM, TEMSİLCİLERİMİZİ SEÇELİM !

FORD'DA VE DİĞER İŞLETMELERDE İŞTEN ATILAN ARKADAŞLARIMIZ İÇİN BULUNDUĞUMUZ YERLERDE DAYANIŞMAYI ÖRGÜTLEYELİM !

ARAMIZDA MİLLİYETÇİLİK YAYARAK İŞÇİLERİ BİRBİRİNE DÜŞÜRMEK İSTEYENLERE KARŞI MÜCADELE EDELİM !

Avrupa Türkiyeli Topluncular Federasyonu (ATTF)

S I V A S K O N G R E S İ N İ N 5 4 . Y I L D Ö N Ü M Ü

Bundan 54 yıl önce 4 Eylül 1920 günü düşman işgali altındaki memleketimizin kurtarılması için Anadolu'nun her yanından gelen 31 delege ile Sivas Kongresi toplandı. Sivas Kongresi Erzurum Kongresinden sonra Ankarada Büyük Millet Meclisinin toplanmasına kadar Kurtuluş Savaşımızın hazırlanması yolunda memleketi saldıran emperyalist devletlere ve onların işbirlikçilerine karşı savunmayı örgütlemek için atılmış en önemli adımlardan biri idi.

Sivas Kongresinde daha o zamanlar memleketin geleceğini ancak Amerikanın desteğinde ve himayesinde görenler ortaya çıktılar. Bunlar dünya harbinden harap ve bitkin bir şekilde çıkmış olan Anadolu'nun düşmanları tek başına def edemeyeceğini öne sürerek Amerikanın himayesi altına girilmesini istediler.

Buna karşılık Mustafa Kemal ve onun gibi düşünen gerçek yurtseverler "istiklal-i tam" yani siyasi, iktisadi, askeri kısaca her alanda kısıntısız bağımsızlık istediler. Kongrede bu görüş uzun tartışmalardan sonra üstün geldi. Memleketin her tarafında esasen başlamış olan silahlı direnişin bir araya toplanmasına ve düşmana karşı savaşa karar verildi.

ULUSAL BAĞIMSIZLIĞIN EN GÜÇLÜ SAVUNUCUSU İŞÇİ SINIFIDIR !

Bugün ise Sivas Kongresinden 54 yıl sonra memleketimizin yeniden yabancı ülkelere bağımlı hale geldiğini görüyoruz. İktidardakiler Türkiye'nin kalkınmasının ancak Amerika ve Ortak Pazar gibi dış ülkelerin yardımıyla olacağını iddia ediyor. Topraklarımızı yabancı üsler ve yabancı askerler yerleştirilmiş, memleket yeniden boğazına kadar borca batırılmış durumda. Yabancı sermaye ve onun ortağı yerli büyük kapitalistler ülkeyi alabildiğine sömürüyorlar. İşsizlik gün geçtikçe artıyor. Ağır sanayi hala kurulmadı. Cumhuriyetin 50. yılında büyük fedakarlıklarla, kan ve ateşle kurulmuş olan Cumhuriyet bir avuç büyük kapitalistin elinde oyuncak oldu. Halkın büyük çoğunluğu, işçi sınıfı, köylüler ve diğer emekçiler memleketin idaresinde söz sahibi değiller. İşçi sınıfının, emekçi halkın çıkarını savunanlar zindanlara, işkencehanelere atılıyor.

Bütün bunların sebebi Kurtuluş Savaşımızın yarıda kalmış olmasındadır. Bundan 54 yıl önce başlayan mücadele memleketten yabancı saldırganları kovdu, fakat onların memleket içindeki işbirlikçilerine dokunmadı. Büyük Kapitalistlerin, toprak ağalarının hakiniyeti yıkılmadı, bilakis bunlar memleket içinde bütün çeşne başlarını tutmaya devam ettiler. Fırsat bulunca da ülkeyi yeniden emperyalist güçlere bağımlı hale getirdiler.

Bundan 54 yıl önce Sivas'ta benimsenen ulusal bağımsızlık için bugün de mücadele gerekiyor. Bugün ulusal bağımsızlık mücadelesi ancak işçi sınıfının öncülüğünde zafere ulaşabilir. İşçi sınıfı köylülerle el ele memleketin bütün ulusal bağımsızlıktan ve demokrasiden yana olan güçlerini yanına alacak, emperyalist güçlerin, yerli büyük kapitalistlerin, toprak ağalarının hakiniyetine bir daha geri gelmemek üzere son verip Türkiyede sosyal ilerlemenin yolunu açacaktır. Bu uğurda çalışmak en şerefli, en güzel görevdir.

A T T F ' N İ N 1 4 E K İ M S E Ç İ M L E R İ İ Ç İ N
Y U R T D İ Ş İ N D A K İ V A T A N D A Ş L A R A Ç A Ğ I R I S I :

Arkadaşlar!

Gerici partiler 14 Ekim Seçimlerine yurt dışındaki yüzbinlerce işçinin katılmasını engelledi. Bizlerin emekçi düşmanlarına, büyük kapitalist şirketlerin, yabancı şirketlerin temsilcilerine oy vermeyeceğinizi çok iyi bilen iktidar Anayasanın bütün yurttaşlara tanıdığı seçim hakkını bizim de kullannamıza yanaşmıyor.

Fakat onlar bize seçim hakkı vermiyor diye biz seçim mücadelesinden geri duracak değiliz. ATTF olarak yurt dışındaki bütün vatandaşlarımızı oldukları yerlerde seçim komiteleri kurarak önünüzdeki seçimlerde kendi öz isteklerinizi dile getirmeye çağırıyoruz.

Kurulacak olan bu komitelerle bildiriler yayınlayarak, toplantılar düzenleyerek, açık oturum ve mitingler yaparak, Türkiyedeki aile ve yakınlarınıza mektuplar yollayarak seçim mücadelesine katılalım. AP, CGP, DP, MP, MHP ve MSP gibi işçi düşmanı partilere oy verilmesini isteyelin.

- İŞÇİ SINIFINA HAYAT HAKKI TANIMAYAN ÇALIŞMA BAKANI: Ali Naili Erden

Seçim kampanyasında isteklerimiz:

Binlerce işçiyi açlığa mahkûn eden lokavt yasaklanmalıdır!
Yurt dışındaki işçilere seçme ve seçilme hakkı tanınmalıdır!
18 yaşını dolduran her vatandaşa seçim hakkı tanınmalıdır!
Yurt dışındaki işçilerin biriktirdikleri paraların büyük kapitalistler tarafından talan edilmesi önlenmelidir!
Yurt dışındaki işçilerin kurdukları şirket ve kooperatiflerin devlet tarafından desteklenmesi sağlanmalıdır!
Kurulacak işçi bankasının yönetimini işçi temsilcilerine verilmelidir!
Çocuklarımızın eğitimini sağlanmalıdır!
Türkiyede yığınsal tutuklamalar ve işkenceler durdurulmalıdır!
Sıkıyönetim derhal kaldırılmalıdır!
En kısa zamanda genel af çıkartılmalıdır!
Ülkemizde yabancı şirketlerin ve büyük sermayenin talanına son verilmeli - bütün yabancı şirketler ve büyük sermaye millileştirilmelidir!.
Gerçek bir toprak reformu yapılarak topraksız ve az topraklı köylü toprağa kavuşturulmalıdır!
Bütün bankalar ve sigorta şirketleri millileştirilerek tofeciliğe ve kredi yağmasına son verilmelidir!
İrkçi baskılara son verilmeli, hangi dili konuşursa konuşsun, hangi ırktan, hangi halktan veya etnik gruptan olursa olsun bütün yurttaşlara eşit hak tanınmalıdır!
Herkese parasız eğitim sağlanmalıdır!
Pahalılık önlenmeli, emekçilerin ücretleri insanca yaşayacak seviyeye çıkartılmalıdır!
NATO ve CENTO'dan çıkılmalı, barışçı ve tarafsız bir dış politika izlenmelidir!
Ülkemizdeki bütün yabancı askerler, yabancı üs ve tesisler tenizlenmelidir!
İşçilerin ve diğer emekçilerin siyasi faaliyeti serbest bırakılmalıdır!

K Ö L N R A D Y O S U N U U Y A R I Y O R U Z : F E D E R A L
A L M A N Y A D A " K A N U N S U Z G R E V " D İ Y E B İ
Ş E Y Y O K T U R !

Son haftalarda gelişen grev hareketi ile birlikte radyoda ve gazetelerde sık sık yeni bir kavram duyuyoruz: kanunsuz grev! Gerici çevreler bu lafla işçilerin toplu sözleşme bitmeden başlattıkları grevleri kastediyor. "Kanunsuz" sözüyle işçileri korkutmak, grevden geri tutmak istiyor.

Oysa Federal Almanya'da Türkiyede olduğu gibi bir grev kanunu yoktur. Dolayısıyla hiç bir grev kanuna karşı, yani kanunsuz olamaz. Ancak toplu sözleşme süresi boyunca toplu sözleşme imzalamış olan sendikalarımız grev emri veremez. Verirse patron ondan zarar ziyan tazmin edebilir. Fakat sendikalar el altından ve gayri resmî olarak işçilerin kendi başlarına başlattıkları grevleri desteklerler. Bu grevlere de sendika dilinde "kendiliğinden grev" anlamına gelen "spontaner Streik" denir. Olur olmaz kanunsuz grevlerden (!) söz edenleri uyarırız.

- - - - -

Verant.: A.Söylenezoglu, 8 München 19, Winthirstr. 13 a
Eigendruck im Selbstverlag

Düsseldorf, 3.7.1973

Değerli arkadaşlarımız,

14.Ekim.1973 tarihinde Türkiye'de Genel seçimler yapılacaktır. Bilindiği üzere bu seçimlerde yurt dışında bulunan aileleriyle birlikte bir milyona aşkın yurttaşımızın oy kullanmaları, parlemen-
tonun çoğunluk kanadını teşkil eden Adalet Partisi ve Cumhuriyetçi Güven Partisi tarafından red edilmiştir.

Açıkçası, batının demokratik düzenine tanık olan sizlerin politik tercihinizden Adalet Partisi ve Cumhuriyetçi Güven partisi korkmuşlardır.

İnanıyoruzki, sizler oy hakkınızın elinizden alınmasını ön gören bu tertibi Türkiye'deki yakınlarınıza yazacağınız uyarı mektupları ile etkisiz hale getireceksiniz.

Öte yandan seçimlerle ilgili olarak bu iki siyasi partinin bir diğer tertibi ise, bugüne kadar uygulananagelen "HAZİNE DEN PARTİLERE YARDIM" verilmesine ilişkin kanunun 'da çıkarılmamış olmasıdır. Kısaca AP-CGP Koalisyonu yurt dışında ve içinde çalışan işçinin, Köylünün, dar gelirli memurun, namuslu esnaf ve iş adamının, öğretmenin tek umudu haline gelen Cumhuriyet Halk Partisini mali bir yokluğa itme yolunu seçmişlerdir.

Çeşitli kaynaklardan, iş çevrelerinden büyük mali destek sağlayan AP ve CGP bu kanunu çıkarmamakla; Cumhuriyet Halk Partisinin kendisini halka anlatabilme olanaklarını kısmak istemişlerdir. Ne var ki, her türlü tertibe rağmen işçisi, köylüsü, öğretmeni, dar gelirli memuru ve nihayet namuslu esnaf ve iş adamlarıyla toplumumuzun geniş kesimi yapılan bu baskı ve tertipleri etkisiz hale getirmek için Cumhuriyet halk partisini mali yönden destekleme yarışına girmişlerdir.

Günlük nafakasını bile, inandığı ve tek umudu olarak gördüğü CHP'nin başarısı uğruna verebilen yurttaşlarımızın varlığından aldığımız güçle bizler sizleri'de aynı safta olmaya davet ediyoruz.

Her kuruşu alın terinizin karşılığı olan yardımlarınızla, CHP'nin yanında olmakla; Ülkemizde kişi özgürlüğüne saygılı halktan yana bir düzenin kurulmasında büyük payınız olacaktır.

İnanıyoruzki kişileri kişilerin tutsağı yapan Faşizm'in olduğu kadar, kişileri devletin tutsağı yapan Komünizm'inde karşısında olan Cumhuriyet Halk Partisine yardım konusunda bizim görüşlerimizi paylaşacak bu kampanyaya katılacaksınız.

İlginize şimdiden teşekkür eder ailelerinizle birlikte mutluluklar dileriz.

Saygılarımızla.

DM. olarak Cumhuriyet Halk Partisine
yapacağınız yardımlar Almanya'daki
bütün Banka ve Postahanelerden
hiçbir zorlukla karşılaşılmadan
gönderilebilir.

Teberrülarınızı:
POSTA ÇEKLERİ MERKEZİ
ANKARA

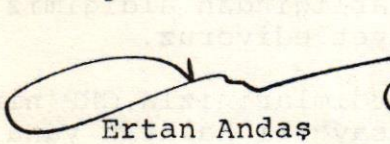
1/008549/9 Hesap numarasına yatırabilirsiniz

Sizlerden beklediğimiz çeverenize etkili
olarak onların yardımını sağlamanızdır.

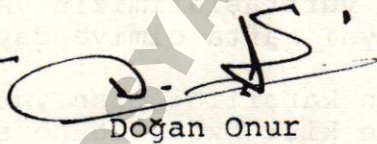
Bu yazının benzerlerinden ilişkide size
gönderiyoruz,ricamız, yakın dost çevrenize
bu yazıları dağıtıp onların desteğini
sağlamanızdır.

Başarıya ulaşmamız sizin kişisel çabanıza
bağlı kalacaktır.

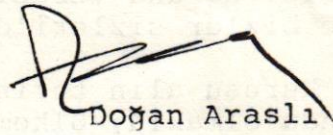
Ayrıca gönderilen bu yardımların makbuzlarını
atmayınız.Bu makbuzları yıl sonu vergi dekleştirme
lerinde kullanıp,makbuz bedellerini vergi indiriminden
geri alabilirsiniz.

Ertan Andas

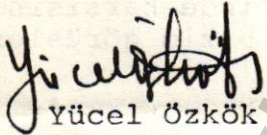
Doğan Onur

Doğan Araslı

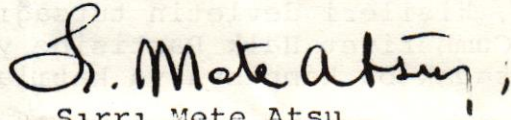
Genel-İş Sendikası Yol-İş Federasyonu
Genel Başkan V. Teşkilatlanma Sekr.

Gazeteci

Yücel Özkök

Sendika Eğitim Uzmanı

Sırrı Mete Atsu

Sendikacı

Die Delegierten des 9. Ordentlichen DGB-Bundeskongresses verurteilen die Beseitigung der demokratischen Rechte in der Türkei und fordern die Freilassung aller inhaftierten Gewerkschafter und Demokraten und die Wiederherstellung des Streikrechtes und der Tarifautonomie.

Ähnlich wie in Griechenland, Spanien und Portugal wurden nun auch in der Türkei die demokratischen Grundrechte eingeschränkt. Die parlamentarischen Regeln werden vollkommen ignoriert. Es kann keine Regierung ohne die Zustimmung der Generale gebildet werden.

Viele Demokraten — Gewerkschafter, Professoren, Lehrer und Studenten — werden verfolgt, Militärgerichte urteilen über politische Gesinnungen.

Die Delegierten wenden sich entschieden gegen die Ausschaltung der oppositionellen Presse und insbesondere gegen Repressalien, denen die Gewerkschaftszeitungen ausgesetzt sind.

Dieser Antrag wurde mit 452 Stimmen bei einer Enthaltung angenommen.

2 JAHRE MILITÄRREGIME WILLKÜR UND TERROR

Seit dem 12. März 1971 herrscht in der Türkei eine Militärdiktatur. Obwohl es noch eine zivile Regierung und ein Parlament gibt, haben in der Türkei die Spitzengenerale das Wort. In den 11 wichtigsten Provinzen besteht der Ausnahmezustand. Die Verfassung von 1961 wurde grundlegend verändert, demokratische Rechte wesentlich eingeschränkt. Durch neue Änderungen sollen sie völlig beseitigt werden.

Mehr als 10 000 politische Häftlinge sitzen hinter Gittern. Brutale Folterungen sind an der Tagesordnung. Oppositionelle Parteien, Gewerkschaften und Jugendorganisationen, darunter die Türkische Arbeiterpartei und die Türkische Lehrgewerkschaft, wurden verboten. Gewerkschaftliche Tätigkeiten wurden lahmgelegt. Verfassungswidrige Militärtribunale verhängen gegen Oppositionelle rücksichtslos die Todesstrafe, oder bringen sie auf lange Jahre ins Gefängnis.

3 junge Universitätsstudenten Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan wurden erhängt. Das Todesurteil von Ziya Yılmaz, dem nichts nachgewiesen werden konnte, ist ebenfalls bestätigt und kann jederzeit vollstreckt werden.

Die Vorsitzende der Türkischen Arbeiterpartei (TİP) Frau Prof. Behice Boran (58) wurde zu 15 Jahren, der Vorsitzende der Türkischen Lehrgewerkschaft (TÖS) Fakir Baykurt wurde zu 3 Jahren und 10 Monaten Gefängnisstrafen verurteilt. An weitere 100 leitende Parteimitglieder und Gewerkschafter wurden Gefängnisstrafen zwischen 4 bis 15 Jahren verhängt. Die Massenprozesse dauern noch an. Prof. Mümtaz Soysal, Dekan der Juristischen Fakultät Ankara und Verfassungsrechtler, bekam wegen seines Lehrbuchs "Einführung zur Verfassung" (1967) 6 Jahre und 8 Monate Gefängnisstrafe. Ein Verleger wurde wegen Herausgabe der Schriften von Marx und Lenin zu 30 Jahren verurteilt. Aber auch andere

Bücher wie z.B. "Utopia" von Sir Thomas More, "Relativitätstheorie" von Einstein, Werke von Hemingway, Dickens und Steinbeck wurden verboten und eingesammelt. Filme wie "Die Früchte des Zorns" oder "Citizen Kane" dürfen nicht aufgeführt werden. Der Regisseur Yılmaz Güney sitzt seit einem Jahr im Gefängnis, weil er seinen Film "Hoffnung" zu den Filmfestspielen in Cannes geschickt hat, wo der Filmausgezeichnet wurde.

Zusätzlich zur de facto bestehenden Pressenszensur wurde jetzt eine offizielle für Meldungen über Folterungen eingeführt. Fast alle demokratischen Zeitungen und Zeitschriften wurden verboten oder gleichgeschaltet.

Die Militärs hatten in ihrem Memorandum vom 12. März 1971 neben der Wiederherstellung von "Ruhe und Ordnung" auch Reformen versprochen. Bis jetzt wurde keine einzige verwirklicht. Die wirtschaftliche Krise wird immer tiefer. Die soziale Lage der Bevölkerung verschlechtert sich rapide. In 2 Jahren sind die Lebenshaltungskosten der Bevölkerung um 100% gestiegen. 18 Millionen Bauern verdienen im Jahr ca 100 DM pro Kopf, während ein Pfund Fleisch 2-4 DM kostet. Praktisch ist jeder 6. Türke erwerbslos. Über 600 000 arbeiten im Ausland. 1,5 Millionen warten darauf. Dabei wird 1/3 des Etats für militärische Zwecke verausgabt. 1972 wurden über 50 Phantom-Bomber von den USA gekauft, das Stück im Wert von 5 Millionen Dollar. Für den Kauf von weiteren modernen Waffen wurde für 10 Jahre ein Zusatzetat von jährlich 120 Millionen Dollar eingerichtet. Die Türkei unterhält mit 500 000 Mann das größte Heer in der NATO relativ zur Bevölkerung.

Obwohl die Bevölkerung in der jüngsten Geschichte des Landes nicht gekannten militäri-

schen Repressalien ausgesetzt wurde, konnte ihr Widerstand nicht gebrochen werden. Es kommt immer wieder zu Streiks, Bauerndemonstrationen und Unterschriftensammlungen sowie anderen Protestaktionen trotz der Terrormaßnahmen. Auch Bülent Ecevit, Führer der Republikanischen Volkspartei (CHP) setzt jetzt auf Opposition, tritt entschiedener auf und fordert demokratische Verhältnisse. Der demokratische Widerstand der Bevölkerung richtet sich auch gegen den Mißbrauch des Landes als Flukendeckung der NATO im Südosten. Diese Rolle bürdet der Türkei untragbare militärische Lasten auf und trägt wesentlich zur Unterstützung des diktatorischen Systems durch die USA und der BRD bei.

Die Protestbewegung gegen das Militärregime wächst auch in Europa. Die Internationale Juristenkommission in Genf hat neulich gegen die Prozesse vor Militärtribunalen protestiert. Amnesty International hat an Ort und Stelle die vom Militärregime geleugneten Folterungen untersucht und bekanntgegeben. Im Europarat werden die Stimmen für eine Verurteilung der undemokratischen Verhältnisse in der Türkei immer lauter. Viele Gewerkschaftsorganisationen haben ihre Solidarität mit ihren inhaftierten türkischen Kollegen erklärt. Gegen die Todesurteile hat sich eine breite Protestbewegung entfaltet. Demokratische und sozialistische Parteien und Politiker haben in Stellungnahmen das Terrorregime verurteilt.

Im Oktober 1973 wären in der Türkei die Parlamentswahlen fällig. In einer schweren wirtschaftlichen und politischen Krise, versuchen die Militärs bis zu diesem Termin die Opposition völlig zum Schweigen zu bringen. Sie sind bemüht die politische Unfreiheit und Willkür durch undemokratische Gesetze, die im Parlament durchgepeitscht werden, zu legalisieren. Das neue Vereinsgesetz, die Aufhebung der Autonomie der Universitäten, die Schaffung neuer Sondergerichte sind einige Ansätze dazu.

Es gilt jetzt, am 2. Jahrestag der Machtübernahme durch die Militärs, alle demokratischen Kräfte zu vereinen und geschlossen gegen das Militärregime aufzutreten. Zu diesem Zweck hat sich ein Organisationsausschuß gebildet, der eine Protestdemonstration durchführen wird. Unsere Hauptforderung wird sein:

Gegen Militärregime und Terror!

Für eine demokratische und freie Türkei!

Dieser Ausschuß wird vom Türkischen Akademikerverband, vom Verband Türkischer Lehrer und von der Türkischen Sozialistischen Gemeinschaft unterstützt.

DEMONSTRATION

Am SONNABEND 10 MÄRZ 1973

Um 15.00 Uhr WITTENBERGPLATZ

Organisationsausschuß, 1 Berlin 19, Dauerwaldweg 1

MÜNİH TÜRK KÜLTÜR BİRLİĞİ TÜZÜĞÜ

Birliğin Adı ve Merkezi :

1. Birliğin adı Münih Türk Kültür Birliğidir. Kısaltılmış şekli MTKB. dir.
2. Birliğin merkezi ve sürekli çalışma yeri Münih'tir.
3. Birlik aynı amaçla kurulmuş diğer Türk dernekleriyle bir federasyon içinde birleşebilir. Başka derneklerle birleşmeye genel kurul karar verebilir.

Birliğin amacı ve çalışma alanı :

1. Birlik Batı Almanyada çalışan ve okuyan Türk işçi ve öğrencileri arasında Bilimsel Sosyalist Dünya görüşünü ve bu görüşe bağlılığı yaymak, değiştirmek suretiyle Türkiye'de insanın insan tarafından sömürülmediği bir toplum düzeninin kurulması için yurt dışında mücadele etmeyi amaç edinir. Bunun işçi sınıfının ve onun ideolojik ve bilimsel öncülüğünde tüm emekçi halkın iktidarında olabileceğine inanır.
2. Birlik amacına ulaşmak için konferanslar, eğitim çalışmaları, seminerler, sergiler, konserler düzenler ve her türlü düşün-sanat çalışmasında ve yayında bulunur.
3. Birlik ticari amaçlara yönelen çalışmalarda bulunamaz.

Üyelik :

1. Bu tüzükte belirtilen ilkeleri benimseyen her reşit T.C. Vatandaşı birliğe üye olabilir.
2. Birliğin amacını benimseyen yabancı tabiiyetli Türkler üye olabilir.

Üyelik hakları :

1. Her üye dernek faaliyetlerine katılmak ve derneğin alanaklarından faydalanmak haklarına sahiptir.
2. Her üye tüzükte şartları yerine getirerek birliğin organlarını seçmek ve onlara seçilmek haklarına sahiptir.
3. Olağan üstü üyelerin denetim, yönetim ve onur kurullarına seçme ve seçilme hakları yoktur.

Üyelik yükümlülük ve görevleri :

1. Üye birliğin amacına T.C.nin bağımsızlığına ve bütünlüğüne aykırı bir tutum ve davranışta bulunamaz.
2. Üye birliğin amaçlarını gerçekleştirmek için birliğin organlarında, kollarında veya guruplarında aktif olarak çalışmakla yükümlüdür.
3. Üye genel kurulun septayacağı üyelik ödentilerini zamanında yatırır.
4. Üye genel kurullara diğer birlik toplantılarına düzenli katılır.

Üyelğe alınma :

1. Birliğe üye olmak isteyen kişi üyelik fişini doldurarak yönetim kuruluna baş vurur. Yönetim kurulu baş vuranın durumunu inceledikten sonra kendisinin üye adaylığına alınmasını kabul edebilir.

2. Üye adaylığının süresi enaz iki ençok oniki haftadır. Bu süre içinde yönetim kurulu, adayın durumunu tekrar görüşerek üyeligi için kesin kararını vermek zorundadır. Karar adaya yazılı olarak bildirilir.
3. Yönetim kurulu üyelik müracaatlarını gerekçe göstermeden reddedebilir. Gerek üye adaylığına, gerekse üyelige kabul için yönetim kurulunun tam sayısının çoğunluğu şarttır. (salt çoğunluğu)
4. Üye adaylarının genel kurullarda seçme, seçilme ve oy kullanma hakları yoktur. Dernek faaliyetlerine, toplantılarına katılmak ve üye ödentilerini ödemek ile yükümlüdürler.

Üyeligin düşmesi :

1. Gerekçe göstermeksizin ikiay birliğin hiçbir çalışma ve toplantısına katılmayan veya üçay üst üste üyelik ödentisini yatırmayan üye y.k. nca yazılı olarak uyarılır. uyarıya onbeşgün içinde cevap vermeyen üyenin üyeligi düşer. Durum Yönetim Kurulunca kendisine yazılı olarak bildirilir.
2. Her üye yazılı istifa dilekçesini Y.Kuruluna vermekle birlikten istifa edebilir.

Birlik organları :

1. Birliğin organları şunlardır.
 - a) Genel Kurul
 - b) Yönetim Kurulu
 - c) Denetim Kurulu
 - d) Onur Kurulu
 - e) Çalışma kolları ile fabrika ve yurt gurupları.

a. Genel Kurul :

- 1.Genel Kurul birliğin enüst organıdır.Birliğin aidatlarını ödemiş üyelere den oluşur. Üye adaylarının genel kurulda ancak söz hakkı vardır.
- 2.Genel kurul yönetim,denetim ve onur kurullarının seçilmesi, yönetim kurulunun aklanması,tüzük değişimi ve birliğin genel tutumunun saptanmasından öte Alman cemiyetler kanunun kendisine verdiği bütün yetkilere sahiptir.
- 3.Genel kurul her yönetim kurulunun genel görev süresi bittiğinde olağan, yönetim kurulunun, başkanın ve üyelerin 1/3 nün isteği üzerine olağan üstü toplanır.
- 4.Genel kurul yönetim kurulu tarafından 15 gün önceden yazılı olarak ve gündem vererek toplantıya çağırılır. Toplantının yeri,saati ve tarihi Y.Kurulunca tesbit edilir.Yönetim kurulunun görevini yapamadığı durumlarda Genel kurulu denetim kurulunda çağırabilir.
- 5.Genel kurul birlik başkanı tarafından acılır.Genel kurul tarafından asil üyeler arasından seçilen başkan ve iki yazmandan meydana gelen kurul divanı tarafından yönetilir.Başkan yoksa genel kurulun açılışı yönetim kurulunun bir görevlisi tarafından yapılır.Oda yoksa açılışı denetim kurulunun bir görevlisi yapar.

6. İlk toplantıda çoğunluk sağlanamadığı takdirde toplantı bir hafta sonraya ertelenir. İkinci toplantıda çoğunluk aranmaz.
7. Genel Kurulda tartışılan konular ve alınan kararlar seçim sonuçları tutanağa geçirilir ve Genel Kurul divanınca imzalanarak Yönetim Kurulunca saklanır.

Toplanmak :

1. ~~Yönetim Kurulu olağan üstü Genel Kurulu dilekçe verildikten en geç üç hafta sonra toplantıya çağırarak zorundadır. Bu toplantıda dilekçede belirtilen konular gündeme alınmak zorundadır. Yönetim Kuruluna olağan üstü Genel Kurul ile ilgili dilekçe verildiği andan itibaren üyelik ile ilgili bütün işlemler durdurulur.~~
2. Genel Kurullarda yeni üye alınmaz. Üyeliği reddedilen kişiler ve ceza alan üyelerin durumu Genel Kurulda görüşülür ve karara bağlanır.

b) Yönetim Kurulu :

1. Yönetim Kurulu dernek üyeleri arasından Genel Kurulda gizli oy ve açık sayımla seçilen yedi asil ve üç yedek üyeden meydana gelir. Yedek üyeler aldıkları oy sırasına göre sıralanırlar ve Yönetim Kurulunda boşalan yerlere bu sıraya göre geçerler. Yönetim Kurulunun görev süresi bir yıldır.
2. Y.K. kendi arasından bir başkan bir örgüt sekreteri, bir sayman ve birde yazman seçer.
3. Y.K. birliğin tutum ve eylemini tüzüğe ve genel kurul kararlarına uygun olarak tesbit eder ve yürütür. Y.K. kararları bütün üyeler için bağlayıcıdır.
4. Y.K. en az dört üye ile toplanır, kararlarını basit çoğunlukla alır. Oyların eşitliği halinde başkanın oyu çift sayılır. Yönetim Kurulu toplantılarına başkan, o yoksa örgüt sekreteri çağırır. Başkan Y.K. üyelerinden üçünün isteği ile toplantıya çağırarak zorundadır. Üç kere üst üste Y.K. toplantısına özürsüz katılmayan Y.K. üyesi yönetim kurulu kararı ile Y.K. üyeliğini kaybeder.
5. Y.K. kararları tutanağa geçer ve hazır bulunan üyeler tarafından imzalanır. Y.K. en az onbeş günde bir toplanmak zorundadır.

c) Başkan :

1. Başkan Y.K. tarafından salt çoğunlukla kendi içinden seçilir. Görev süresi iki kongre arasındadır. Görev süresi bitmeden Y.K. tarafından salt çoğunlukla görevinden alınabilir. Veya kendi isteği ile çekilebilir.
2. Başkan Y.K. çalışmalarını yönetir. Y.K. nu ve derneği temsil eder. Y.K. karar almadan elli D.M. kadar harcama yapabilir.
3. Başkan Y.K. ve Genel Kurul kararlarına aykırı hareket edemez.
4. Başkan her iki ayda bir üyeleri birliğin iç işlerini ve dernek çalışmalarının eleştirildiği bir toplantıya çağırır. Bu toplantıya dernek üyelerinden başkası katılamaz.

d) Denetim Kurulu :

1. D.K. G. kurulca bir yıl için gizli oy ve açık sayımla seçilen iki asil, bir yedek üyeden oluşur. D.K. en az her dört ayda bir toplanır. Aşağıdaki ortak toplantıya rapor sunar. D.K. üyeleri genel kurulunda ve Y.K. da görev alamazlar.

Sayfa 4

2.D.K.birliğin bürokratik çalışmalarına ve hesap işlemlerini denetleyerek G.Kurula bir rapor sunar.

3.D.K.üyelerinin ikisinin bir araya gelmesi ile toplanır.

Onur Kurulu :

- 1.Onur kurulu G.K.da gizli oy açık sayımla seçilen üç asil, iki yedek üyeden oluşur.Bunlar Y.K.da ve denetim kurulunda görev alamazlar.O.K.kendi arasından bir başkan seçer.
- 2.O.K.birliğin tüzüğüne ve organların kararlarına aykırı veya toplumculukla bağdaşmayan tutum ve davranışları görülen üyeler hakkında disiplin cezası verir.
- 3.O.K.nun vereceği disiplin cezaları,"Uyarma","Kinama","Geçici çıkarma"ve kesin çıkarma şeklindedir.Disciplin cezalarının hangi hallerde verileceği,O.K.nun nasıl çalışacağı ve bu tüzüğün ilişigindeki disiplin yönetmeliğinde gösterilir. Disiplin yönetmenliği G.K.ca onaylandıktan sonra geçerli olur.

Tüzük Değişikliği :

- 1.Tüzüğü değiştirme yetkisi G.K.a aittir.Değişiklik Y.K.teklifi ile veya G.K.un hazır bulunan üyelerinin 1/3'nün yazılı teklifleri ile 2/3 çoğunlukla yapılır.G.K. . gündeminde yer alması gerekir.

Örgütlenme :

- 1.Y.K.birlik üyelerinin demokratik merkezîyetçilik ilkesine uygun bir şekilde aktif olarak birlik çalışmalarını sağlamak için gerekli çalışma kollarını,fabrika ve yurt gruplarını kuracak gurup başkanlarını atar.
- 2.Çalışma kolları ve diğer guruplar faaliyetlerini tüzüğün, G.K.un ve Y.K.nun kararları çerçevesinde yürütürler.Kendi çalışma alanlarında faaliyetlerini serbestçe düzenlerler. Bu gurup ve kollarla Y.K.arasındaki ilişkiyi gurup ve kol başkanları aracılığı ile örgüt sekreteri sağlar.Sekreter gurup başkanları ile her 15 günde bir toplanır.
- 3.Örgüt sekreteri ile gurup ve kol başkanları çalışmalarını demokratik merkezîyetçilik ilkelerine göre düzenlerler. Y.K.ile gurup ve kollar arasında sıkı bir iş birliğini ve iş bölümünü sağlarlar.

Defterler :

- 1.Dernek organları görev ve yetkilerine uygun olarak şu defterleri ve dosyaları tutarlar:Üye kayıt defteri,karar defteri,gelen giden evrak defteri,demirbaş defteri,gider defteri.

Mali Hükümler :

- 1.Birliğin gelirleri ödentiler,bağışlar,düzenlenen konser,sergi,eğlence,müsamere gibi çalışmalardan gelen gelirler ve lokalın gelirleridir.Birlik paralarının ikiyüz markı aşan kısmı bankada durur.Üye ödentilerinin yüksekliği genel kurulca saptanır.(Yukarıda belirtilen ikiyüz D.M.başkan ve sayman adına bankada durur).

Birliğin kapanması :

- 1.Birliğin kapanmasına ancak G.K. 9/10çoğunlukla karar verebilir.Bu maddenin gündeme alınabilmesi için çağrıda gündem maddesi olarak belirtilmiş olması gerekir.Kapanma halinde derneğin malları A.T.T.F.ye,onun yokluğu halinde TİP'e k alılır.

Bütün ATTF Örgütlerine ve Sekreterliklerine
ATTF Çalışma Programı

Ana Slogan: YENİDEN SEÇİMLER! İçinde bulunduğumuz dönemde bütün çalışmalar bu ana sloganı yönelik olacaktır.

Merkezi Eylemler: Bu eylemlere bütün ATTF örgüt ve gurupları gerek kendi bölgelerinde çalışma yaparak, gerekse merkezi eylemlere fiilen katılarak katkıda bulunacaklar.

- 1.) İşçi Sorunları Toplantısı: 2/3 Şubat 74, Frankfurt
Amaç: Yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin mümkün olduğu kadar geniş bir kesimini ortak hedefler için harekete geçirmek. ATTF ile bu kütle arasındaki ilişkileri örgütlemek.

Program taslağı ve ilk çağırısı örgütlere postalandı. Konu Federal Almanyadaki genel iktisadi kriz ile büyük önem kazandı.

- 2.) 12 Mart'ın yıldönümü için eylem: 9/10 Mart günlerinde Frankfurtta
Amaç: Ana slogan ile birlikte "tüm politik tutukluların serbest bırakılması" sloganı atılacak. Gerek işçilerin, gerekse öğrencilerin mümkün olduğu kadar geniş bir kesiminin bu merkezi eyleme katılmaları için çalışılacak.

Renkli ve büyük boy afiş bastırılacak. Frankfurt'ta Alman ve diğer ilerici örgütler ortak yürüyüşe çağırılacak. Bir yürüyüş ve forum şeklinde toplantı düzenlenecek.

Dikkat: Bu tarihe kadar yapılacak bölgesel çalışmalar bu iki toplantıya yönelik olacak.

- 3.) 1 Mayıs: Her bölgede ayrı toplantılar düzenlenecek.
Amaç: Her ATTF örgütü ve gurubu bulunduğu şehirde en geniş işçi kitlesinin düzenlenen mitinglere katılması için çalışılacak. Bu mitinglerde 2/3 Şubat toplantısında tesbit edilen hedeflerin propaganda yapılacaktır. Katılanlarla örgütsel ilişki kurma yolları aranacak.

Almanca/Türkçe özel bildiriler bastırılacak.

Kurtuluş özel sayısı çıkarılacak.

Türkiyeli işçilerin Batı Avrupada 1 Mayıs eylemlerini anlatır bir broşür bastırılacak.

1 Mayıs törenlerinde satılmak üzere Almanca/İngilizce ve Fransızca rozetler bastırılacak.

- 4.) Haziran sonunda veya ortasında yurt dışındaki çocukların eğitim sorunu hakkında özellikle öğretmenlere yönelik bir toplantı yapılacaktır.

Örgütlenme çalışmaları: Bölgesel gurup veya kişilerle ilişkiler kurulacak veya geliştirilecek. Örgütlenme yayın organımız Kurtuluş gazetesini çevresinde olacak. Sürekli ortak çalışma imkanları aranacak ve gösterilecek.

- 1.) Pariste seminer FT İlericiler B. ile. 26/27 Ocak günlerinde. Katılacaklar: İTİB ile BBS 4-5 kişi, Baden Württemberg Sekr, Winterlingen, Orta BS ve Kuzey BS'den birer kişi, Yürütme Kurulundan bir kişi.

- 2.) Stuttgart bölgesinde bölgesel seminer 16/17 Şubat, Yürütme Kurulu, isterse veya imkan olursa Orta BS.

- 3.) Avusturyayı ziyaret, Şubat sonuna kadar, Yürütme K. ve BTTO'dan 1-2 arkadaş.

- 4.) Kassel'i ziyaret, Ocak sonuna kadar Orta B.S. tarafından.
- 5.) Darmstadt öğrenci Birliğini ziyaret, Şubat ortasına kadar, OBS.
- 6.) Aschaffenburg'u ziyaret Şubat ortasına kadar OBS.
- 7.) Hannover'i ziyaret, Şubat ortasına kadar KBS ve imkan olursa OBS.
- 8.) Lemgo, Göttingen ve Braunschweig'ı ziyaret, Ocak ayı içinde, KBS.
- 9.) Braunschweig öğrenci derneğini ziyaret, Şubat ortasına kadar, KBS.
- 10.) Konstanz Türkiyeli işçiler Birliğini ziyaret, Baden Württemberg S., Ocak ayı içinde.
- 11.) Konstanz Öğrenci Derneğini ziyaret, BWS tarafından, Şubat ortasına kadar.
- 12.) Pariste FT İlericiler B., FT İşçiler B. ve FTÖB ile ilişkiler BBS tarafından.s(Seminerden sonra Şubat sonunda bir kere)
- 13.) Hollanda ve Belçika ile ilişkiler BBS tarafından, ayrıntılı program için rapor bekliyoruz.
- 14.) Köln ve Ruhr bölgesi için KBS'nin raporunu bekliyoruz. Burada ilişkiler Yürütme Kurulu, OBS ve KBS tarafından sürdürülecek.
- 15.) Hamburg öğrenci derneğini ziyaret, KBS tarafından, Şubat ortasına kadar.

Seminerler: Amaç: Belli önemli konuların derinliğine işlenmesini ve ATTF üyelerinin karşılıklı tanışmasını sağlamak.

- 1.) 12-15 Nisan, Kitle Çalışmaları, Münih
- 2.) Haziran sonu, Temmuz başı, Milli Mesele, herhalde Frankfurtta
- 3.) Eylül ortası veya sonu, Türkiyenin Ekonomi Politikası

Kurtuluş

Kurtuluş adresleri Ocak sonuna kadar örgütlenme çalışmalarına yarayışlı bir hale gelecek: a) derhal kartlara işlenecek b) bölgelere ve işyerlerine göre guruplaştırılacak. c) okuyucu toplantıları için öncelik sıraları tesbit edilecek d) abone ücretlerinin aksamadan toplanması örgütlenecek e) okuyucular arasında yarışmalar düzenlenecek (fotoğraf ve yazı yarışması)

Alman Kamu Oyuna Yönelik Eylemler:

Batı Berlin, Münih, Marburg ve diğer bazı büyük üniversite şehirlerinde Türkiyedeki politik tutukluların serbest bırakılması için toplantı yapılacak. Amaç: 12 Mart eylemine hazırlık ve mümkün olduğu kadar da bağış toplanması.

Araç olarak filim, dıalar, broşürler kullanılacak. Mahpuslara kart yollama aksiyonu genişletilerek sürdürülecek.

Yürütme Kurulumuzun hazırlamış olduğu bu program derhal bütün yönetim kurullarında görüşülmeli ve mahalli eylemler buna göre ayarlanmalıdır. Özel konularda eylem programları ayrıca hazırlandıkça yollanacaktır.

Devrimciler Görev Başına!

ATTF Yürütme Kurulu

Hep bir ağızdan türkü söyleyip
hep beraber sulardan çekmek ağı,
demiri oya gibi işleyip hep beraber,
hep beraber sürebilmek toprağı,
ballı incirleri hep beraber
yiyebilmek,
yârin yanağından gayrı her şeyde,
her yerde,
hep beraber !

Nâzım Hikmet

A T T F

tüm üyelerinin ve
dostlarının yeni yılını
ve bayramını kutlar, bu
yılın barış, bağımsızlık,
demokrasi ve sosyalizm
savaşımızda daha büyük
başarılarla tanık
olmasını diler.

I. Olağan Genel Yönetim Kurulu Toplantısı Kararları:

- 1.) Genel Yönetim Kurulu toplantılarının kararları bir karar defterine işlenecek.
- 2.) Kararlar bütün genel Yönetim Kurulu üyelerine teksir edilip yollanacak. Kararlar denetim Kurulu üyelerine de yollanacak. Kararlar en geç iki hafta içinde yollanmış olacak.
- 3.) Genel Yönetim Kurulu karar defteri her toplantıdan sonra başkan tarafından imzalanacak.
- 4.) Ocak sonunda veya Şubat başında Frankfurt'ta yurt dışındaki işçilerin sorunları ile ilgili forum şeklinde bir toplantı yapılacaktır. Toplantı Türkçe ve Almanca olmak üzere iki bölümde olacaktır. Yürütme Kurulu gerekli görürse iki ayrı toplantı yapacaktır. Toplantıya bütün ATTF örgütleri katılacaklar.
- 5.) 9/10.3.74 hafta sonunda Frankfurt'ta 12 Martla ilgili bir yürüyüş ve forum şeklinde bir toplantı düzenlenecek. Bu eylemlere bütün ATTF örgütleri katılacaklar. Yürüyüş öğrencilerin de katılmasını sağlamak için yürütüm kurulu ve sekreterlikler çalışacaklar. Almanca bildiriler Yürütme Kurulu tarafından hazırlanacak. Frankfurt'taki ilerici Alman güçleri çağırılacak. Mümkünse iki renk ve büyük boy olmak üzere afiş bastırılacak.
- 6.) 1974 Paskalya tatilinde (12-15 Nisan) Münih'te "kitle çalışmalarını nasıl yapılır?" (Gençlik-Öğrenci-İşçi Kitleleri arasında nasıl çalışılır?) konusunda bir merkezi seminer yapılacaktır. Fevkelade bir durum ortaya çıkarsa yürütüm kurulu genel yönetim kurulu üyelerinin onayı ile konuyu değiştirebilir.
- 7.) Yürütüm Kurulu eğitim komisyonunun çalışmaları için bir program hazırlayacaktır.
- 8.) Ocak ayı içinde:
 - a) Kurtuluş için her üyenin yapacağı aylık bağış gerçekleşecek,
 - b) Bütün üyeler Kurtuluşa abone olacak,
 - c) Kurtuluş Yazı Kurulu ve Kuzey Bölgesi Sekreterliği Yürütme Kuruluna gazetemiz Kurtuluşun basılması için bir matbaa makinası alınması hakkında ayrıntılı bir rapor sunacak.
- 9.) Önümüzdeki dönemde ana slogan olarak "YENİDEN SEÇİMLER" saptandı.
- 10.) Ocak sonuna kadar TOPLUMCU YAYINLAR ve İŞÇİ KİTAPLIĞI ile ilgili öneriler yürütme kurulu ve örgüt sekreterlikleri tarafından Batı Bölgesi Sekreterliğine yollanacak.
- 11.) Sekreterlikler öğrenci dernekleri hakkında bilgileri toplayacak. 15.2.74 tarihine kadar ATÖF Kurultayına kadar sürdürülecek öğrencilere yönelik çalışmalar için birer program teklifi Yürütme Kuruluna yollanacak.

Değerli arkadaşlar,

Yukarıdaki kararların en iyi bir şekilde gerçekleşmesi için hepinizin en iyi bir şekilde çalışacağınıza inanıyoruz. Başarılar diler, devrimci selamlarımızı yollarız.

ATTF Yürütme Kurulu

AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU
TÜZÜĞÜ

Madde:1

Federasyonun adı ve yeri :

Federasyonun adı AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF) dir. Federasyonun merkezi MÜNİH'dir.

Madde:2

Amaç:

a)- Yurt dışındaki Türkiye'li emekçileri bilimsel sosyalizmin ışığında örgütlemek, Avrupa'daki yurttaşlarımızın çözüm bekleyen sorularına cevap vermek,

b)- Yurdumuzda her türlü iç ve dış sömürüden arınmış bir düzene yönelik, emekten yana, özgür ve demokratik bir halk yönetiminin kurulmasına katkıda bulunmaktır.

Madde:3

Üyelik:

Aynı amacı güden, Avrupa'da kurulmuş diğer derneklerin federasyona üye olmak için baş vurmaları halinde, gereğini genel yönetim kurulu inceler ve karara bağlar.

Madde:4

Aday üyelik ve üyeliğin kesinleşmesi:

ATTF'ye üye olmak için müracaat eden dernek, Genel yönetim kurulunca kabul edildiği tarihten itibaren altı ay aday üye olarak kalır. Altı ay içinde derneğin, Yürütme kurulunca yakından tanınması ve bu süre içinde çalışmalarının izlenmesi sonucu aday üyelik süresi kısaltılabilir. Aday üyelik süresi içinde olumlu görülmeyen derneğin aday üyeliği Genel Yönetim Kurulu kararı ile kaldırılır. Aday üye dernek adaylık süresince ATTF Genel Yönetim Kurulu toplantılarına katılamaz. Genel Kurula katılır. Ancak oy hakkı yoktur. Altı aylık süre sonunda üyelik Genel Yönetim Kurulu kararı ile kesinleşir.

Madde:5

Üyelikten çıkma: *kandı*

Her üye dernek Genel kurul kararı ile serbestçe ATTF üyeliğinden ayrılabilir. Bu karar için 2/3 çoğunluk gereklidir.

Madde:6

Üyelikten çıkarılma:

Federasyonun amaç ve ilkelerine, sosyalist dayanışma ve disipline uymayan üye dernek Genel Yönetim Kurulu kararı ile Onur Kuruluna

sevkedilir. Onur kurulu kararı üyelikten çıkarılmak için yeterlidir. Onur kurulu kararı ile üyelikten çıkarılan derneğin kurultayda karara itiraz hakkı vardır.

Madde:7

Organlar:

- a)- Kurultay
 - b)- Genel Yönetim Kurulu
 - c)- Yürütme Kurulu
 - d)- Bölge sekreterlikleri
 - e)- Denetim ve Onur Kurulu
- Federasyonun organlarıdır.

Madde:8

Kurultay:

- a)- Kurultay, Federasyonun Genel Yönetim, Yürütme, Denetim ve Onur Kurulu üyeleri, Bölge Sekreterlikleri ile aidatlarını ödemiş derneklerin delegelerinden kurulur. Sayısı 25 e kadar olan her örgüt kurultaya 4 delege gönderir. Bundan sonraki her 25 üye için bir delege seçilir.
- b)- Delegeler Federasyon yönetim kurulunca bildirilecek sayıya göre dernek genel kurullarında seçilir. Örgütleri tarafından Kurultay'a aday gösterilmeyen Genel Yönetim Kurulu, Denetim ve Onur kurulu üyelerinin Kurultay'da söz hakkı var, oy hakları yoktur.
- c)- Kurultay olağan olarak yılda bir kez toplanır.
- d)- Federasyonun Genel Yönetim Kurulu Kurultay tarihini ve yerini tesbit eder, Yürütme kurulu bunları bir gündem ile birlikte en az dört hafta önce üye derneklere bildirir.
- e)- Oy vermeye yetkili delegelerin yarısından bir fazlasının toplanması halinde Kurultay karar yetkisine sahiptir. Kararlar basit çoğunlukla alınır. Ana tüzük değişikliği için üye tam sayısının 2/3 çoğunluğu gereklidir.
- f)- Önemli hallerde Genel Yönetim Kurulu veya üye derneklerin 2/5 inin isteği ile olağanüstü Kurultay toplanır.
- g)- Kurultay'ın yetki ve görevleri:
 - 1- Genel Yönetim, Denetim ve Onur kurullarının raporlarını dinlemek ve karar vermek.
 - 2- Federasyonun strateji ve taktiğini tesbit etmek.
 - 3- Kurultaya sunulan önerileri karara bağlamak.
 - 4- Ana tüzük değişiklikleri hakkında karar vermek.
 - 5- Federasyonun organlarını seçmek. (Kurultay'a delege olmayanlarda gerekirse Genel Yönetim Kurulunun önerisiyle ATTF organlarına kurultayca seçilebilir).
 - 6- Federasyonun feshi hakkında karar vermek.

Madde:9

Genel Yönetim Kurulu:

- a)- Yürütme Kurulu üyeleri
- b)- Bölge Sekreterlikleri
- c)- Kurultay'da, her üye dernek delegeleri arasından bir yıl için seçilen bir asil bir yedek üyeden meydana gelir.
- d)- Yedek üyelerin Genel yönetim kurulu toplantılarında söz hakkı vardır.
- e)- Genel Yönetim Kurulu üyeleri görev süreleri dolmadan ancak Denetim ve Onur kurulu kararı ile görevlerinden uzaklaştırılabilirler.
- f)- Genel Yönetim Kurulu Görevlerini yerine getirmeyen veya federasyonun tüzük ve amaçlarına aykırı hareket eden yürütme kurulu üyelerini görevlerinden alabilir. Yerine kendi içinden yenilerini seçer.

Madde:10

Yürütme Kurulu:

- a)- Bir Genel başkan, bir Genel sekreter ve bir saymandan kurulur. Yürütme Kurulu üyelerinin seçimi kurultay tarafından gizli oy ve salt çoğunlukla yapılır. İlk üç turda salt çoğunluk sağlanmazsa en fazla oy alanlar seçilmiş sayılır. Yürütme Kurulu, Genel Yönetim kurulunu olağan ve olağanüstü toplantılara çağırır.
- b)- Yürütme Kurulu federasyonun amaçlarını gerçekleştirmek için basın ve yayın işleri, seminerler, bildiriler, konfranslar hakkında kararlar alır, bu kararları uygular.
- c)- Dernekler arası işbirliğini sağlar.
- d)- Aynı amaçla diğer derneklerle ilişkiler kurar ve yeni derneklerin açılmasına yardımcı olur.
- e)- Kendi arasından bir genel başkan, bir Genel sekreter ve bir sayman seçerek görev bölümü yapar.
- f)- Genel Başkanın görevleri:
 - 1- Genel Başkan Yürütme Kurulu tarafından, Yürütme Kurulu üyeleri arasından gizli oy, açık sayımla ve salt çoğunlukla seçilir. Genel Başkanın istifası halinde Yürütme Kurulu kendine yeni bir başkan seçer.
 - 2- Federasyon Başkanı federasyonu temsil eder. Federasyonun görüşlerini belirlemek, demeçler vermek federasyon başkanının hakkıdır.
 - 3- Federasyon başkanı, Federasyonun amaçları, tüzük ve Kurultay kararları ışığında Federasyonu sevk ve idare etmekle, Federasyonun birliğini korumakla, üye dernekler arasındaki kardeşliğin ve dayanışmanın geliştirilmesinde, kısaca tek bir vücut gibi ahenkli

çalışılması için gerekli işlerin yapılmasında Yürütme Kurulu ile ortaklaşa sorumludur.

4- Başkanın vereceği demeç ve beyanatlar Federasyon amaç maddesi-
nin ruhuna, Kurultay ve Genel Yönetim kurulu kararlarına aykırı
olamaz.

g)- Genel Sekreterin görevleri:

1- Üye örgütler arasında işbirliğini ve fikir alışverişini sağlar.

2- Genel Başkan olmadığı zaman Federasyonun işlerini yürütmekle
sorumludur.

3- Federasyonun başka örgütlerle olan ilişkilerinin düzeltilmesi-
ni sağlar.

h)- Saymanın görevleri:

- Federasyonun gelir ve giderini düzenler.

- Gelir ve giderlerle ilgili defter ve belgeleri muhafaza eder.

Madde:11

Bölge Sekreterlikleri:

a)- Federasyon çalışma alanı kurultayda enaz üç bölgeye ayrılır.
Bölgelerden biri doğrudan doğruya yürütme kuruluna bağlıdır. Di-
ğer bölgelere kurultay tarafından bir asil biryedek sekreter seçilir.

b)- Sekreterler kendi bölgelerinde Yürütme kuruluna yardımcı o-
lurlar. Görev yetkileri nitelikçe yürütme kuruluyla aynıdır. An-
cak Yürütme kurulu kararları sekreterlikleri de bağlar. Sekreter-
likler Genel Yönetim Kurulu kararıyla düşürülebilir.

c)- Gerekli görüldüğü hallerde Genel Yönetim Kurulu tarafından
bölgelerin sayısı arttırılabilir. Gelecek Kurultaya kadar geçici
bölge sekreterleri atanır Geçici sekreterlerin oy hakkı yoktur.

Madde:12

Denetim ve Onur Kurulu:

a)- Kurultayca seçilen üç üyeden meydana gelir. Birde yedek üye
seçilir.

b)- Federasyonun mali ve idari durumunu denetleyerek kurultaya
rapor vermekle sorumludur.

c)- Federasyon üyesi dernekler ve görevliler hakkında genel yöne-
tim kurulunun isteği üzerine dosyalarını inceleyip karar verir.

d)- Federasyon organlarında görevliler hakkında disiplin cezası
verme yetkisi ancak Denetim ve Onur Kurulu'nun görevidir.

e)- Kurulun vereceği disiplin cezaları şunlardır:

1- Üye dernekler hakkında! Uyarma, Geçici çıkarma, Kesin çıkarma.

2- Görevliler hakkında! Uyarma, Kınama, Görevden uzaklaştırma.

Madde:13

Federasyon tüzüğü ile üye örgüt tüzüğü arasında çelişki bulunması halinde Federasyon tüzüğü hükümleri geçerli olur.

Madde:14

Örgütler olağan genel kurullarını Federasyon kurultayından önceki iki ay içinde yaparlar.

Madde:15

Federasyon üyesi örgütler temel ödenti olarak her üç ayda 60 DM öderler. Bunun dışında her örgüt üyesi için ayda 1.- DM ödenir. Bağışlar ve yardımlar da Federasyonun gelirlerini teşkil eder.

Madde:16

Üye örgütler bölgesel çalışmalarında federasyon amacına uymak şartıyla serbesttirler.

Madde:17

Federasyonun feshine kurultay üye tam sayısının 3/4 çoğunluğu ile karar verilir. Feshi halinde kurultay, Federasyona ait malların nereye devredileceğini de açıklar.

ULUSAL SORUN

Yurdumuz Türkiyede çeşitli halklara ve etnik guruplara ait insanlar yaşamaktadırlar. Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana, bu yurttaşlarımızın demokratik hakları burjuva hükümetleri tarafından ayaklar altına alınmış, kendi dillerinde okumak, yazmak, eğitim görmek gibi en temel hakları çiğnenmiştir. Özellikle kürt halkına karşı en kanlı terör, en ağır baskılar uygulanmış, onbinlerce Kürt kadın erkek, çocuk, genç yaşlı demeden katledilmiştir.

12 Marttan sonra kurulan askeri-faşist idare bir yandan yurdumuzun bütün emekçilerden, demokrasiden ve ulusal bağımsızlıktan yana güçlerine karşı geniş bir terör politikası yürütürken öte yandan da Kürt halkına karşı özel bir şiddet ve baskı politikası sürdürmüştür. Faşist askeri mahkemelerde kürt halkının varlığını kabul etmek bile, vatana ihanet sayılmış, anayasanın teminatı altında olan temel demokratik hakların kürt yurttaşlarımız içinde istenmesi bölücülük olarak nitelendirilmiştir. Bu gibi gerekçelerle binlerce aydın, genç ve emekçi tutuklanmış, iskenceye uğramış, en ağır hapis cezalarına çarptırılmış veya katledilmiştir.

50 yıllık Cumhuriyet tarihi gösterdi ki, her türlü ırkçı ideoloji kesinlikle önlenmeden, hangi dili konusursa konussun hangi ırktan hangi etnik guruptan veya halktan olursa olsun bütün yurttaşların demokratik hakları tam olarak sağlanmadan yurdumuzda demokrasi gerçekleşemez. Türkiye'de şu tarihi gerçek bir kere daha doğrulandı: Başka bir ulusu ezen ulusun kendisi özgür olamaz.

Türk olsun, Kürt olsun veya herhangi başka bir etnik guruptan olsun, memleketimizdeki bütün emekçilerin, tüm işçilerin hepimizin ortak düşmanı olan emperyalizme, büyük sermayeye ve toprak ağalarına karşı hep birlikte bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için mücadelesi zorunludur. İşçilerin emekçilerin çıkarları bu birliği gerektiriyor. Çünkü bu birlik ve dayanışma olmadan zafer kazanılamaz.

Bu birliğin temeli zorbalık ve baskıya değil, eşitlik ve kardeşliğe dayanır. Bu birlik, hür ve gönüllü olarak seçilen bir birliktir. Her türlü eşitsizlik, her türlü milli baskılar veya ayrıcalıklar işçi sınıfının, emekçilerin birliğini sarsar ve bölünmelere yol açar.

ATTF kuruluşundan bu yana her millettten işçilerin ve emekçilerin birliğini savunuyor. Türkiyede olsun, yurt dışında olsun, bütün türkiyeli işçi ve emekçiler ortak sınıfsal örgütleri içinde birleşmeli ve kaynaşmalıdır.

ATTF bütün halkların ve ulusların kendi kaderlerini tayin haklarına saygı duyar. Bu hakka saygıyı bütün ulus ve halkların tam eşitliğinin gereği olarak görür. Ulusların kendi kaderlerini serbestçe tayin haklarını savunmak, onların ayrılıp kendi devletlerini savunmak demek değildir. Sosyalistler bu konudaki tutumlarını işçi sınıfının çıkarlarına göre tayin ederler.

ATTF her türlü milli baskıya, ırkçı ve söven ideolojilere, işçi sınıfı içinde burjuva milliyetçiliği yaymak isteyenlere karşı mücadeleyi acil bir ideolojik görev olarak tesbit eder. Bütün üyelerin enternasyonalist ilkelere bağlı bir şekilde yetiştirilmeleri için, işçi sınıfının enternasyonalist ilkelерinin en geniş kitlelere tanıtılıp benimsetilmesi için çalışmaların hızlandırılmasına karar verir.

ATTF Yürütme Kurulu:

ÖNÜMÜZDEKİ ÇALIŞMA DÖNEMİ İÇİN EYLEM PROGRAMI TASLAĞI

Ana bölümler: 1. Yayın Faaliyeti, 2. Örgütlenme, 3. Merkezi eylem
4. Kurtuluş, 5. Seminerler 6. Seyahat 7. Mali çalışmalar

1. Yayın faaliyeti

a) Ayda bir Türkçe bülten

b) Kitapçıklar: Maoçuluk, Türkiyede sol hareketin (1961-1973) eleştirisi, Türkiyenin genel politik ve ekonomik değerlendirilmesi

c) Almanca bülten (düzenli çıkması çok zor!)

2. Örgütlenme

Bölgesel okuyucu toplantıları

Ruhr havzası, Köln, Aşağıya, Stuttgart

Bu toplantılarda kurulan ilişkilerin sürdürülmesi

3. Merkezi Eylem

a) Ocak sonunda veyaubat başında yurt dışındaki işçilerin sorunları ile ilgili bir merkezi toplantı.

b) Mart başında 12 Mart yıldönümü ile ilgili bir merkezi toplantı, miting veya yürüyüş. Genel slogan: politik tutukluların serbest bırakılması

c) Nisan ayında seçimlerle ilgili bir merkezi toplantı (durumun gelişmesine göre ertelenebilir).

d) Nisan veya Mayıs aylarında öğrencilerle ilgili bir merkezi toplantı. FTÖB ve İTÖF'ün ve bazı diğer öğrenci derneklerinin işbirliğinin aranması. ATÖF'ün tutumunun eleştirisi.

e) Öğretmenlere yönelik bir toplantı (işçi çocuklarının eğitim sorunu)

4. Kurtuluş

a) Kurtuluşu bir matbaa makinası alınması için gerekli kaynağın sağlanması

c) Kurtuluşu abone kampanyası (yarışma şeklinde)

d) Kurtuluşu yardım kampanyası (yarışma şeklinde)

e) Okuyucularla ilişkilerin örgütlenmesi (bak: örgütlenme)

4. Seminerler

Pariste bir veya iki seminer

Diğer bir bölgede iki seminer (Ruhr havzası Stuttgart veya Köln)

5. Mali Durum

Bütçe yapılması (Merkezi)

Yardım kampanyası

6. Seyahat:

Bir sosyalist ülkeye seyahat (15-20 kişi)

ATTF Kurultay Karar Taslağı

İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLENMESİ VE SINIF BİRLİĞİNİN SAĞLANMASI:

Türkiyede ve yurt dışında devrimcilere düşen başlıca görev bütün imkanlardan yararlanarak Türkiye işçi sınıfının 12 Marttan sonra ortaya çıkan yeni şartlara uygun bir biçimde örgütlenmesini yaygınlaştırmaktır. Fabrika-~~xxxx~~ mahalle ve köy komitelerine dayanacak olan bu örgütlenme işçi sınıfının bilimsel sosyalizmin ışığında barış, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin vazgeçilmez şartıdır.

Yurdumuzda işçi sınıfının ve tüm emekçilerin çıkarları işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin üzerindeki siyasi baskıların tamamen kaldırılması için, işçi sınıfının partileri Türkiye Komünist Partisinin ve Türkiye İşçi Partisinin serbest bırakılmaları için mücadeleleyi emrediyor.

Bunun yanı sıra Türkiyede mevcut kamuni imkanlar değerlendirilerek yeni bir sosyalist partinin kurulma ~~imkanları~~ da araştırılmalıdır. Bu partinin görevi memleketimizdeki sosyalizme gönül vermiş en geniş emekçi kitlelerini, gençleri ve aydınları örgütlemek olacaktır.

İşçi sınıfının toplumun en devrimci sınıfı olarak memleketimizin demokrasi, bağımsızlık ve sosyal ilerlemeden yana bütün diğer güçlerini birleştirip mücadeleye sokabilmesi, işçi sınıfının kendi içinde birliğini sağlamasını zorunlu kılıyor. Bu amaca ulaşmak için değişik politik görüş ve partilere bağlı veya partisiz bütün işçilerin ortak somut hedefler için, işsizliğe, büyük sermayenin baskısına, sendikal hakların kısıtlanmasına, fiyat artışlarına karşı, daha yüksek ücret ve daha iyi çalışma şartları için birlikte mücadeleye girmesi zorunludur. Gerek memleketimizde, gerekse Avrupada son yıllarda bu yönde önemli gelişmeler kaydedildi. Ancak bu sürecin hızlandırılması gerekiyor.

İşçilerin sınıfsal birliğini sağlamak için verilen mücadelede özellikle sendikalara büyük görevler düşüyor. Türkiyede sendikal birliğin sağlanması işçi sınıfının birliğinin kurulmasına doğru büyük bir adım olacaktır. Yurd dışında ise değişik politik görüşlere sahip Türkiyeli işçilerin diğer mülletlerden işçilerle birlikte sendikalar içinde büyük sermayeye, kötü iş ve çalışma şartlarına, her türlü ekonomik ve politik baskılara karşı en geniş sosyal haklar için birlikte mücadelesi işçi sınıf birliği fikrinin benimsenmesinde önemli bir rol oynayacaktır.

ATTF ve bütün mahalli örgütleri bu hedeflere ulaşmak için programlı ve planlı bir şekilde çalışmakla yükümlüdürler.

* farklı tarihli şartlar içinde değişim ve faaliyet gösteren.

KADIN EMEKÇİLERİN SORUNLARI :

İnsanlığın yarısından fazlasını oluşturan kadınların ve özellikle emekçi kadınların yıllardır çözüm bekleyen sorunları vardır. Bütün diğer kapitalist memleketlerde olduğu gibi yurdumuzda ve batı avrupada da kadınlar toplum içinde ikinci sınıf insan durumundalar. Kendilerine erkeklerle eşit hak ve imkânlar tanınmıyor. Aynı işi yapsalar bile çok daha düşük bir ücret alıyorlar. Kadınlara, erkeklere kıyasla daha az eğitim imkânı tanınmıyor. Çeşitli baskılarla kendi yeteneklerini geliştirmeleri, sosyal ve politik hayatta aktif bir rol oynamaları önleniyor.

kisiliklerini

Bütün tecrübeler, özellikle sosyalist ülkelerde bu alanda kazanılan başarılar gösteriyor ki, kadınların tam eşitliğe kavuşarak toplum içinde kendilerine yaraşan yeri alabilmeleri, kadını sadece bir sömürü aracı olarak gören kapitalist düzenin yıkılıp, sosyalist toplumun kurulması ile mümkün olur. Bu nedenle, kadınların işçi sınıfı ile mücadele etmeleri zorunludur.

Yine tecrübeler gösteriyor ki, işçi sınıfı da devrimci mücadelede zafere ulaşabilmek için büyük bir toplumsal güç olan kadınların desteğini kazanmak, onları sosyal ve politik hayatta aktif hale getirmek ve örgütlemek zorundadır.

Türkiye'de kadınların devrimci mücadelede ön saflarda yer aldıklarını, teröre, baskılara, en ağır işkencelere kahr-ramanca göğüs gerdiklerini biliyoruz. Kadınlarımız, kurtuluş savaşından başlayarak bu güne kadar yurdumuzdaki bağımsızlık, demokrasi, sosyal ilerleme ve sosyalizm mücadelesinde şerefli ve önemli bir rol oynadılar. Batı Avrupa'da ise kadın emekçilerimiz sınıf kavgasında yer almaya kararlı olduklarını en son 1973 yaz grevlerinde gösterdiler.

ATTF 6. Kurultayı, kadın yurttaşların sorunlarının önemine ve taşıdığı büyük potansiyele dikkati çekerek, bu konuda örgüt olarak faaliyet yürütülmesine, bunun için kadın emekçilerin sorunları bürosunun kurulup faaliyetlerine ayrıca dikkat verilmesine, kadın üyelerin örgütler içinde daha aktif kılınabilmeleri için onlara imkân sağlanmasına, her bakımdan teşvik edilmelerine, mümkün olan her yerde, yönetimde kendilerine yer verilmesine ve buna bağlı olarak da Avrupa'da çalışan kadınlarımızın ve Türkiye'deki kadınların durumları üzerine eğitici ve aydınlatıcı çalışmalar yapılmasına, bütün bunların gerçekleşmesi için zorunlu olan ön hazırlıklara girişilmesine karar verir.

ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ İÇİN MÜCADELE

Türkiye'de ulusal bağımsızlığın yeniden kazanılması ^{ve} demokrasinin zaferi, memleketimizin bütün ilerici güçlerinin, demokrasiden ve ulusal bağımsızlıktan yana bütün yurttaşların hep birlikte, işçi sınıfının öncülüğünde ortak düşman emperyalizme ve tekelci büyük sermayeye ^{ve toprak ağalarına} karşı mücadelesini zorunlu kılıyor. Memleketimizin bütün ilerici güçlerini ortak bir cephe halinde birleştirmeden, geniş halk kitlelerini işçi sınıfının öncülüğünde seferber etmeden, Türkiyede emperyalizmi ve büyük sermayeyi yenilgiye uğratmak mümkün olmaz.

Türkiyede ulusal demokratik cephe emperyalizme ve gerici-liğe karşı bütün yurtsever güçlerin ortak bir program çevresinde birleşmeleri ile oluşacaktır. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin temel hedeflerini içine alacak olan böyle bir program yurdumuzda yıllardır verilen mücadelede, ilerici güçlerin ortaya koydukları isteklerde belirlenmiştir. Bu isteklerin en önemlileri şunlardır:

1.) Türkiye'nin ^{ulusal} ~~milli~~ bağımsızlığını kısıtlayıcı bütün anlaşmalar bozulmalı, Türkiye topraklarındaki bütün yabancı askeri personel memleketten çıkarılmalı, yabancı askeri üsler kaldırılmalı ve sıkı bir tarafsızlık politikası izlenerek ülkemizin bağımsızlığı yeniden kurulmalı; harbin önlenmesine, silahsızlanmaya, sağlam bir barışın kurulmasına yönelen her çaba desteklenmelidir.

2.) Yabancı sermayenin ~~ülkemizin emekçilerini ve halkını~~ zın emeğini alabildiğine sömürmesi önlenmeli, emperyalist ülkelere tanınmış olan ayrıcalıklar kaldırılmalı, bütün yabancı kuruluş ve firmalar millileştirilmeli ve demokratik devletin yönetimine verilmelidir. Emperyalistler yıllardır Türkiye'yi talan ederek verdirdikleri zararları ödemelidirler.

3.) Ülkemizde emperyalizmin ajanı durumunda olan bankalar, sigorta şirketleri, tekelci sermaye, dış ticaret ve büyük iç ticaret devletleştirilmelidir. ^{Devlet işleri buralarda}

özel haklar

emekçilerin

4.) İşsizliğe son verilmeli, ücretleri bugünkü hayat şartlarına uygun şekilde yükseltilmeli, fiyat artışları durdurulmalı, *adaletli* bir vergi sistemi kurulmalı, parasız sağlık hizmetleri sağlanmalı, kadın erkek eşitliği ve eşit işe eşit ücret ilkesi gerçekleştirilmelidir.

6.) Demokratik toprak devrimi bizzat köy emekçilerinin eliyle gerçekleştirilmeli, büyük toprak mülkiyeti ve her türlü yarı feodal sömürü şekilleri ortadan kaldırılmalı, bu çeşit topraklar devletleştirilerek kamu mülkiyeti haline getirilmeli, toprak, onu işliyenlere bedava verilmelidir. Köylülere kredi, tarım aletleri, sun'i gübre, tohumluk gibi maddi yardım yapılmalı, teknik uzmanlar eliyle tarımın geliştirilmesine yardım edilmeli, köylünün tefeciye ve Ziraat Bankası'na olan borçları iptal edilmeli, tarımda makinalaşma ve kooperatifleşme teşvik edilmelidir. Toprağın verimliliğini arttırma, ormanlandırma gibi konularda devlet geniş bir faaliyete girişmelidir.

7.) Devlet küçük ve orta teşebbüsleri, el sanayini, parekende ticareti himayesi altına almalı, bunlara ucuz kredi, ham madde, sağlamak gibi yardımlarla destek olmalıdır. Burada kooperatifçilik en yoğun şekilde teşvik edilmeli ve desteklenmelidir. Halkın, şehir ve köy emekçilerinin çıkarlarına ters düşmeyen özel işletmeler teşvik edilmeli, özellikle tekelleri sermayenin rekabetinden kurtarılmalıdır. Dış ticarete bütün halklarla karşılıklı fayda esasına dayanan ticaret ilişkileri kurulmalı ve geliştirilmelidir.

8.) Emekçilerin demokratik ~~kitle~~ kuruluşları desteklenmeli, *sendikalar* geliştirilmeli, emekçi halkın örgütlü bir şekilde politikaya katılması sağlanarak politik etkenlikleri arttırılmalıdır. 141-142 ve diğer anti demokratik kanun maddeleri iptal edilmeli, gerçek bir demokratik ortam içinde hür seçimler yapılmalı, çeşitli demokratik politik gurupların politik güçleri oranında devlet yönetiminde temsil edilmelerini sağlayacak bir seçim kanunu kabul edilmelidir.

* *örnek ve tefecilik* ~~sendikaları~~ *sonuçlandırılmalı*

++ *üzerindeki baskılar kaldırılmalı*
bunların sosyal ve politik hayatı
değerli etkenlikleri artırılmalıdır.
etkenlikleri *olumsuz etkilerini* *arttırılmaktadır.*

+ *Türk Ceza Kanununun*

9.) Her türlü ırkçı ideoloji kesin şekilde önlenmeli, hangi dili konuşursa konuşsun, hangi ırktan, hangi etnik guruptan, halktan olursa olsun, yurttaşlar arasında hiç bir ayrıcalığa, hiç bir eşitsizliğe, ne gerekçeyle olursa olsun, ulusal ve demokratik hakların kısıtlanmasına mücadele edilmemelidir. ^{izin verilmemelidir.}

10.)- Demokratik ve anti- emperyalist bir eğitim sağlanmalıdır. ^{öğretimin insanlarda anti- devletçi tutulma ve tutumları.} Bütün yurttaşlara eşit şartlar altında, kendi ana dilinde okuma imkânı sağlayan parasız eğitim sistemi demokratik devlet tarafından kurulmalı ve yönetilmelidir.

ATTF bütün ilerici ve yurtsever güçlerin arasındaki işbirliği ve dayanışmanın gelişmesi için çaba göstererek, bölücü ve parçalayıcı akımlara karşı mücadele ederek, yurt dışındaki işçilerin ve öğrencilerin örgütlenmelerine çalışarak ulusal demokratik cephenin kurulması için katkıda bulunur.

Gerek Türkiye'deki, gerekse bütün dünyadaki tecrübeler gösteriyor ki, memleketimizin ulusal demokratik güçlerinin bir cephe halinde örgütlenmesini sağlayacak en önemli güç işçi sınıfıdır. ~~Bu nedenle,~~ işçi sınıfının örgütlerinin kuvvetlenmesi için çalışmak, işçi sınıfı ile diğer ilerici güçler arasındaki bağları geliştirmek, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine doğrudan doğruya katkıda bulunmaktır. ^{İşçi Sınıfının örgütlenmesi için çalışmak.}

Önümüzdeki dönemde üzerimize düşen görev özellikle cephe birliği fikrinin, cephenin dayanacağı ilkelerin, cephenin gerçekleşme yollarının, ortak programın en geniş bir şekilde propaganda edilmesidir. ATTF aynı zamanda gerek yurt dışındaki, gerekse Türkiyede ki diğer ilerici örgüt ve güçlerle somut hedefler için ortak eylem imkanlarını aramalı ve geliştirmelidir. ~~bozguna ve parçalayıcı akım ve tutumlarla mücadele etmelidir.~~

5.) Devlet eliyle kurulacak ağır sanayiye dayanan bir ^{devam} bir sanayileşme gerçekleştirilmeli, mekânı bir plana göre ^{ülkesi} ~~menfaat~~ tahhütlenmeli, tüm yurttaşların yurt içinde çalışma imkânı sağlanması, tarımdaki fazla işgücü sanayiye aktarılmalıdır.

AVRUPA TURKIYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU 6. KURULTAYI

MISAFIRLER LISTESİ

İsim , Soyadı

Adresi

1) AYDIN	BULUTGİL	İTİB	G.Y.K.	Bosya
2) ADNAN	BUCAK	İTİB	Batı Bölgesi Sekreteri	Bosya
3) BETHAN	OCAKLI	BTTO		
4) ✓ SARGIN	MEHMET	BTTO		
5) ✓ ORHAN	ERDAL	HTTO	G.Y.K.	Bosya
6) Ali Söylemezoglu		HTTO	G.Y.K.	Danya.
7) ✓ Serpil	Aksay	BTTO		
8) ✓ Mehmet	Kandemir	Wintelig		
9) ✓ Zeynel	Tuna	"		
10) ✓ Muzaffer	İrdoğan		Ömer ve Denetim K.	
✓ 11) İskü	Gökkan		G.Y.K.	
12) ✓ Ali	Arıdoğan			
13) ✓ Neemiye	Alpay		Paris	
14) ✓ Ulvi	Öğür			
15) ✓ Melih	Kubuk			
16) Turgay	Celiloğlu			
17) ✓ Arın	Karaçay			
18) ✓ Nerhis	Boyl.			
19) ✓ Abdullah				
20) ✓ Nuran	Öztaş			

AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU 6. KURULTAYI
DELEGELER LİSTESİ

İsim , Soyadı	Kart nosu	Örgütü	İmza
1 Merih Akseymen	1	İTİB	M. Çuymen
2 Adnan Zorak	2		
3 Doğan Azkan	3	İTİB	Doğan
4 Ali Erten	4	İTİB	Ali
5 Özlem Özgür	5	İTİB	Özlem
6 Nazım Bilgen	6	İTİB	Nazım
7 Hasan Ulutaş	7	BTTO	Hasan
8 Nihat Akseymen	8	İTİB	Nihat
9 Hikmet Yalçın	9	MTTO	Hikmet
10 Özcay Sağlam	10	MTTO	Özcay
11 Ergün Özcağlayan	11	MTTO	Ergün
12 Feridun Güngör	12	MTTO	Feridun
13 Aybars Bentürk	13	BTTO	Aybars
14 Alp Otman	14	BTTO	Alp
15 Ömer Tulgan	15	BTTO	Ömer
16 İtalo Schneider-Görkan	16	FTİB	
17 Metin Gür	17	FTİB	Metin
18 Yücel Uslu	18	FTİB	Yücel
19 Ziya Ertüfekçi	19	FTİB	Ziya
20 Mustafa Demir	20	BTTO	Mustafa
21 Muhittin Kunt	21	FTİB	Muhittin
22 Muzaffer Erdoğan	22	BTTO	Muzaffer
23 Sevan Akal	23	İsviçre	Sevan
24 Fahriye Akal	24		Fahriye

AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU 6. KURULTAYI
MÜNCHEN 23 - 25 Aralık 1973

G Ü N D E M
=====

1. Açılış ve saygı duruşu
2. Kurultay Divanı seçimi
 - a. Komisyonların seçimi
- 6 3. Yürütme Kurulu raporu
- 7 4. Örgüt Sekreterliklerinin raporları
- 8 5. Onur ve Denetim Kurulu Raporu
- 9 6. Raporlar üzerine eleştiriler
- 10 7. Yürütme Kurulu aklanması
- 11 8. Tüzük değişikliği
- 12 9. Kararlar
 - a) Genel politik çizgi
 - b) ATTF işleyişi
 - c) Kurtuluş ve diğer yayın faaliyeti
- 13 10. Organların seçimi
 - a) Merkez Yürütme Kurulu, Sekreterlikler
 - b) Genel Yürütüm Kurulu
 - c) Onur ve Denetim Kurulu
- 14 11. Önümüzdeki dönem çalışma programı ve istekler
- 15 12. Kapanış

AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU 6. KURULTAYI

MÜNCHEN, 23 - 25 Aralık 1973

Kurultay Delegeleri ve Misafirlerinin dikkatine !

Sevgili Arkadaşlar !

Önce hepinize hoşgeldiniz der, Kurultay'ın başarılı geçmesini dileriz. Gerek Kurultay organizasyonunun düzenli yürümesi, gerekse başarılı olabilmesi için aşağıdaki şu noktalara önemle dikkatinizi çekmek isteriz :

Kalınacak yer : Haus International
8 München 40, Elisabeth Str. 87
Telefon : 18 50 81 - 82 - 83

Ev bütün gece açıktır. Yakınında 32 ve 33 nolu otobüsler durur. Durağın adı Barbara Str.'dir.

Kahvaltılar da kalınan yerde saat 8.00 de alınacaktır.

Kurultay'ın yapılacağı dernek binamıza topluca saat 9.00 da hareket edilecektir.

Yemekler dernek binasında yenilecektir. Yemek masrafı olarak bütün arkadaşlardan bir yekün alınacaktır. Bunun miktarı Kurultay sırasında açıklanacaktır.

Kurultay sırasında organizasyon ile ilgili bir sorusu olan arkadaşın Özcan Sağlam'a başvurmasını rica ederiz.

Önemli Telefon numaraları :	Ali Söylemezoğlu	16 97 51
	Özcan Sağlam	28 00 576
	Ergun Özçağlayan	58 23 41
	Dernek	50 86 54

Kurultay süresince gerek Başkanlık Divanı'nın, gerekse görevli arkadaşların çağrılarına uyulması ve verilen saatlere uyulması faydalı olacaktır.

Çalışmalarda yine başarılar dileriz.

ATTF 6. Kurultayı Organizasyon Komitesi

16.12.1973

Değerli dostlar,
değerli üyeler.

Yönetim Kurulumuz bütün üyelerin ve ocağımızın dostlarının
20.12.73 Perşembe günü saat 18.00'de toplanmasına karar
vermiştir.

Bu toplantıda 22.12-25.12.73 günlerinde Ocak Lokalimizde
yapılacak olan ATTE Kurultay hazırlıkları görülecek ve
görev bölümü yapılacaktır. Aynı zamanda ATTE Kurultay
karar taslakları üzerine yapılan tartışmalara devam edi-
lecektir.

Bu önemli toplantıya bütün üyelerin ve ilgi duyan üye olma-
yanların katılması gereklidir.

Devrimci selamlarımızla
MTTO Yönetim Kurulu

ATTF

AVRUPA TÜRKİYELİ
TOPLUMCULAR
FEDERASYONU

FEDERATION OF TURKISH
SOCIALISTS
IN EUROPE

FÖDERATION
TÜRKISCHER SOZIALISTEN
IN EUROPA

23.10.1973

İlgi: ATTF'nin Frankfurt toplantısı.

Değerli dost,

Federasyonumuzun 27 Ekim 1973 Cumartesi tarihli toplantısına katılacağınızı memnuniyetle öğrendik. Frankfurt'ta geldiğinizde bizi kolayca bulabilmeniz için aşağıdaki hususları bildiriyoruz:

1. Akşam yemeği saat 18.00'de yenecektir. Bu nedenle saat 17.00'de Frankfurt'ta olmanız yerinde olacaktır. Önce yatacak yer olan ve yemeğin de yenileceği

Haus der Jugend, 6 Frankfurt/M.; Deutschherren Ufer 12 (nehir boyunda) adresine gelin ve buradaki ATTF görevlilerine müracaat edin. Katılma ücreti olan 20 DM burada ödenecektir.

2. Toplantı ise DGB binasında yapılacaktır. Frankfurt'a saat 18.45'den geç gelen arkadaşlar doğrudan doğruya DGB binasına gelmelidirler. Adres:

DGB Haus, 6 Frankfurt/M, Wilhelm Leuschner-Str. 69-77

Burada da ATTF görevlilerine katılma ücreti ödenmeli ve yatacak yer istenmelidir. Toplantıdan sonra hep birlikte yatılacak adrese gidilecektir.

3. Pazar sabahı isteyen arkadaşlar ATTF Yürütme Kurulu, bölge sekreterleri ve Kurtuluş görevlileri ile görüşebilirler. Bunun için yer ve zaman ayrılmıştır.
4. Tarafımızdan davet edilen arkadaşlar yanlarında başka arkadaşları da getirebilirler.
5. Daha fazla bilgi için 27.10 Cumartesi gününe kadar Münih, 16 97 51 numaralı telefondan akşamları sorulabilir. Frankfurt'ta ise Cumartesi günü saat 17.00-20.00 arası 72 71 46 numaralı telefondan bilgi alınabilir.

FRANKFURT'TA GÖRÜŞMEK ÜZERE !

Sosyalist selamlarımızla
ATTF Yürütme Kurulu adına

Ali Söylemezoğlu

YURT DIŞINDAKİ İŞÇİLERE SEÇİM HAKKI

Arkadaşlar!

Türkiyede bu günlerde seçim kanununda yapılacak değişiklikler görüşülmektedir. Üzüntü ile görüyoruz ki, öne sürülen değişiklikler arasında yurt dışındaki işçilere genel seçimlere katılma imkanı verecek bir madde yer almamaktadır.

Biz yurt dışındaki işçiler yıllardır Anayasanın bütün yurttaşlara verdiği seçim hakkını kullanamıyoruz. Oysa her yıl Türkiye'ye yolladığımız milyarlarca liralık dövizlerle memleket ekonomisine çok önemli bir katkımız oluyor.

Yurt dışındaki işçilere seçim hakkı tanımamak demek, bir milyonu geçen bir seçmen kütlesini oy hakkından mahrum etmek demektir. Bunun için çeşitli sebepler öne sürülüyor, işçilerin oy vermesinin teknik sebeplerle mümkün olmadığı söyleniyor.

Eğer istenirse bizim Konsolosluklara veya Türk-danış Temsilciliklerine yerleştirilecek sandıklara oy atmamız pek âlâ mümkün olur. En ücra köylere varıncaya kadar her vatandaş oy kullanırken Avrupanın göbeğinde oy kullanmak neden mümkün olmasın?

Her vatandaş gibi biz de oy hakkımızı kullanmak ve memleketimizin idaresinde söz sahibi olmak istiyoruz. Bu hakkımızı almak için bütün işçi derneklerini ve kuruluşlarını, bütün işçileri geniş bir kampanyaya çağırıyoruz.

Ankaraya, Büyük Millet Meclisine telgraf ve mektuplarla başvuralım, bizlere seçim hakkı verilmesini isteyelim. Çevremizde vatandaşlarımız arasında imza toplayalım ve bunları yine Büyük Millet Meclisine yollayalım. Bu konuda hiç vakit kaybetmeden harekete geçelim. Eğer oy hakkımızı alabilirsek bir sürü meselemizin çözümü çok daha kolaylaşacaktır!

AVRUPA TÜRKİYELİ
TOPLUMCULAR
FEDERASYONU

FEDERAL ALMANYA VE
BATI BERLİNDEKİ
TÜRKİYELİ ÖĞRETMENLER
DERNEĞİ

FRANSADAKİ
TÜRKİYELİ
İŞÇİLER BİRLİĞİ

Ş i l i d e f a ş i s t d a r b e

Şilide gerici generaller halkın seçtiği "Halk Birliği" hükümetini devirdi. Cumhurbaşkanı ALLENDE ve daha bir çok işçi lideri öldürüldü. Amerikan emperyalizminin ve Şilideki büyük kapitalistlerin satın aldıkları faşist subaylar elde silah Halk Birliği hükümetini savunmaya koşan işçilere saldırıyor. Amerikan gizli teşkilatı CIA tarafından yöneltilen darbeciler parlamentoyu dağıttılar, sıkıyönetim ilan ettiler. Halkın oylarıyla iktidara gelmiş olan Komünist Partisinin, Sosyalist Partisinin binalarını yakıp yıktılar, yöneticilerini öldürdüler veya tutukladılar. Sendika Birliğini dağıttılar. Sosyalist Kuba ve diğer sosyalist ülkelerle diplomatik ilişkileri kestiler. Gazeteler Şili açıklarında bir Amerikan donanmasının devriye gezdiğini yazıyor.

A r k a d a ş l a r !

Amerikan emperyalizminin Şilideki saldırısı sadece Şili halkına, Şili işçi sınıfına karşı yönelmiyor. Bu saldırı bütün işçilere, emekçilere, demokrasiden ve sosyal ilerlemeden yana herkese karşı alçakça bir saldırdır. Amerikan emperyalizmi bir kere daha dünyada her türlü ileri hareketin baş düşmanı olduğunu ispat etti.

Şilide Halk Birliği Hükümeti bundan üç yıl önce Komünist partisinin, Sosyalist Partinin ve ülkenin diğer ilerici güçlerinin birlikte seçimleri kazanmaları ile kuruldu. Bu partilerin ortak adayı ALLENDE işbaşına gelir gelmez Şiliyi asırlardır sömüren büyük toprak ağalarının ucsuz bucaksız topraklarını topraksız ve az topraklı köylülere dağıttı. Memleketin zengin madenlerine el koymuş olan Amerikan tekellerini kovdu, Şili halkı kendi memleketinin zenginliklerini kendi eline aldı. Ülkenin sanayisinin kilit noktalarını ele geçirmiş olan Amerikan şirketlerini ve bunlarla işbirliği halindeki yerli büyük kapitalistlerin şirketlerini millileştirdi. Buralarda işçiler yönetimi kendi ellerine aldılar.

Halk Birliği hükümeti emekçilerin günlük yaşama şartlarını iyileştirmek için geniş tedbirler aldı. Emekçilere parasız ilaç ve doktor temin etti. Bütün çocuklara her gün bir bardak sütü bedava olarak dağıttı, evsizlere ev ve o zamana kadar eğitimden mahrum kalan emekçi çocuklarına eğitim imkanı sağladı. Yüz yıllar süren sömürden sonra memleketin kaderini bizzat kendi ellerine almış olan işçi sınıfı diğer emekçilerle birlikte insanca yaşamaya başlıyordu.

Çıkarlarının elden gittiğini gören büyük kapitalistler ve Amerikan emperyalizmi Halk Birliği hükümetine karşı yoğun bir baltalama ve sabotaj kampanyasına giriştiler. Ordudaki halktan yana subaylara suikastler tertiplədiler. Şilinin başlıca ihraç maddesi olan bakırı dünya pazarlarında boykot ederek, memleket içinde ilaç ve başka ihtiyaç maddelerini yığınla satın alıp sun'i bir kıtlık yaratarak, demiryollarına, fabrikalara, elektrik hatlarına sabotajlar düzenleyerek ekonomik bir kriz yaratmaya ve halkı böylece Halk Birliği hükümetinden soğutmaya çalıştılar. Fakat bu oyunlar para etmedi, bir kaç ay önce yapılan parlamento seçimlerinde Halk Birliğine bağlı partilerin oylarının daha da arttığı görüldü. İşçi sınıfı ve emekçi halk kendi hükümetine sahip çıkıyordu.

Bunun üzerine Amerikan emperyalizmi ve yerli büyük kapitalistler ordunun başındaki subayları milyonlarca dolar verip satın alarak hükümet darbesini yaptırdılar. Anayasaya ve halkın oylarına dayanarak iktidara gelmiş olan Halk Birliği hükümeti devrildi. Hükümeti korumak için harekete geçen işçi sınıfına ordu tank ve uçaklarla saldırdı. İşçiler kahramanca savaşıyor.

(devamı arkada)

ATTF

AVRUPA TÜRKİYELİ
TOPLUMCULAR
FEDERASYONU

FEDERATION OF TURKISH
SOCIALISTS
IN EUROPE

FÖDERATION
TÜRKISCHER SOZIALISTEN
IN EUROPA

30.9.1973

D A V E T

Değerli dost,

Federasyonumuzun 5. Kuruluş Yıldönümü olan 27 Ekim Cumartesi günü saat 19.00'da Frankfurt'ta DGB salonlarında Türkiye Cumhuriyetinin 50. Kuruluş Yıldönümü için bir toplantı düzenledik.

Amacımız bu iki yıldönümünü birlikte anmak, işçi sınıfının ve emekçi halkımızın mücadele bayrağını yükseltmektir. Programda konuşmalar, devrimci halk ozanları Rahmi Saltuk ve Aşık Fermani, ATTF korusu tarafından okunacak, emekçi halkımızın hayatını, özlem ve devrimci heyecanını dile getiren türküler, marşlar, şiirler yer almaktadır.

İlişkilerimizi geliştirmek, sizinle şahsen görüşmek, çalışmalarımız, gazetemiz Türkiye'de Kurtuluş hakkında fikirlerinizi dinlemek için bu toplantıya ATTF Yürütme Kurulunun davetlisi olarak katılmanızı diliyoruz.

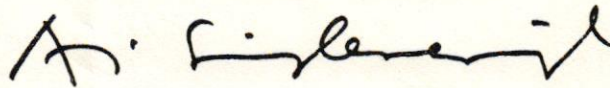
Toplantıya katılanlar bir gece yatma, akşam yemeği ve sabah kahvaltısı için adam başına 20 DM, gece yatmadan ve akşam yemeği yemeden katılanlar ise sadece 5 DM ödeyeceklerdir.

Bu toplantıya katılıp katılmayacağınızı bir an önce aşağıdaki adresimize bildirmenizi rica eder, devrimci selamlarımızı yollarız.

ATTF Yürütme Kurulu adına

Yazışma adresi:

ATTF, 8 München 19
Winthirstr. 13 a

Ali Söylemezoğlu

Özcan Sağlam
8 München 40
Amalienstr. 49/Rg

Herrn
Alp OTMAN

1 Berlin 19
Dauerwallweg 1

Münih, 28.5.73

Sevgili Alp,

geçen hafta Sana mektup yazarak, üç öğretmen arkadaşının adreslerini bildirmiştim. Bugün bir arkadaşın isim ve adresini daha gönderiyorum.

Yalnız bu arada geçen yazımda unutmuş olduğum bir ricamı da iletmek istiyorum. O da şu :

Lütfen bu arkadaşlara hemen "Türkiye'de Kartuşuş" göndermeyin. Çünkü adreslerin benden gittiği gayet açık, bu nedenle birçok sakıncalar çıkabilir. Benin düşündüğüm, bu arkadaşlarla önce şahsi yazışarak ilişki kurulması ve bu açıdan geliştirilmesi.

Diğer öğretmen arkadaşın adresi:

Süleyman Çakır

8671 Marktleuthen
Bahnhofstr. 37

Canlı selamlar
ÖZCAN SAĞLAM

Özcan Sağlam
8 München 40
Amalienstr. 49/Rg

Batı Berlin ve Federal Almanya
Türkiyeli Öğretmenler Derneği

c/o Alp Otman

1 Berlin 19

Dauerwaldweg 1

Münih, 22.5.73

Sevgili Arkadaşlar,

geçenlerde kuzey Bavyera'da yaptığım bir üye toplantısında
üç türkiyeli öğretmen arkadaşla tanıştım ve kendilerine
adreslerini Size göndereceğimi söyledim. Onlar da diğer
meslekdaşlarıyla ilişki kurmak istiyorlar ve burada da
öğretmen olarak çalışmak arzuları var.

Arkadaşlarınızın isim ve adresleri

Nevzat Kaktay

Bektaş Gazi

Ömer Eren

Hepsinin adresi :

8641 Steinbach a.W.

Glashütte Wiegand

Ayrıca bugünlerde DGB'ye başvurup onlara diğer müracaat eden
öğretmenlerin adreslerini istiyeceğim. Bu işi benden bağımsız
olarak Siz de yaparsanız iyi olur sanırım.

Hepinizin götlerinizden öperim

Özcan Sağlam

ATTF

AVRUPA TÜRKİYELİ
TOPLUMCULAR
FEDERASYONU

FEDERATION OF TURKISH
SOCIALISTS
IN EUROPE

FÖDERATION
TÜRKISCHER SOZIALISTEN
IN EUROPA

VERBAND DEUTSCHER
STUDENTENSCHAFTEN (VDS)

München, den 10.4.1973

5300 Bonn

Georgstr. 25-27

Betrifft: Vorschlag zur Organisation einer Informationskampagne
über die Situation in der Türkei.

Freunde!

Angesichts des sich verschärfenden Terrors in unserer Heimat betrachten wir es als unsere vorrangige Aufgabe, die bundesrepublikanische Öffentlichkeit verstärkt über die Vorgänge in der Türkei zu informieren. Die BRD bleibt leider immer noch eines der wenigen europäischen Länder, wo der wahre Charakter und die Untaten des Militärregimes in der Türkei kaum bekannt sind.

Da die Föderation Türkischer Studenten in Deutschland (ATÖF) sich zur Zeit in den Händen einer maoistischen Gruppe befindet, kann diese Organisation leider nicht ihre Aufgaben zur Information der Studentenschaft in der BRD über die Türkei wahrnehmen. Wo sie es tut, tut sie dies in einer verzerrten Form, mit blinden und sattsam bekannten Angriffen auf alle anderen demokratischen Kräfte im In- und Ausland.

In dieser Situation haben wir uns entschlossen, selbst alle Anstrengungen zu unternehmen, um diese Informationslücke wenigstens teilweise schliessen zu können. Darüber hinaus gibt es noch folgende Gesichtspunkte: 1.) Die BRD ist neben den USA dasjenige Land, mit dem die Türkei die engsten politischen, wirtschaftlichen und kulturellen Beziehungen unterhält, 2.) Am Ende des vergangenen Monats wurden umfassende Berichte über die Situation in der Türkei, insbesondere über die Polterungen, vorgelegt. Im Europarat wird ein Antrag zum Ausschluss der Türkei bereits in der zweiten zuständigen Kommission diskutiert, 3.) Im Herbst dieses Jahres (29.10.73) ist der fünfzigste Jahrestag der Gründung der türkischen Republik. Es ist zu erwarten, dass das Regime diesen Jahrestag dazu missbrauchen will, um im In- und Ausland seine eigene Propaganda zu betreiben. Dies alles macht eine Informationskampagne umso dringender.

Wir schlagen folgendes vor: Im kommenden Sommersemester sollte eine bundesweite Informationskampagne über die Türkei veranstaltet werden. Diese Kampagne könnte in Form von Informationsver-

anstaltungen an verschiedenen Hochschulen abgehalten werden. Auch eine Presskonferenz an einer günstig gelegenen Stadt wäre sinnvoll. Für Herbst planen wir eine zentrale Informationswoche mit Vorträgen, Filmen und einer Ausstellung.

Wir könnten für eine solche Kampagne Referenten, eine Wanderausstellung und Informationsbroschüren auf Deutsch zur Verfügung stellen. Weiterhin haben wir einen Film von ca. 25 Minuten, der kürzlich in der Türkei gedreht wurde (heimlich) und Gespräche mit Folteropfern wiedergibt. Dieser Film wurde bereits im britischen Fernsehen gezeigt und wird auch zum Europarat als Beweismaterial vorgelegt. Darüber hinaus haben wir über ein Dutzend handschriftliche Berichte von politischen Gefangenen in der Türkei über die erleideten Folterungen. Dieses Material ist unter grössten Gefahren für alle Beteiligten geschrieben und herausgeschmuggelt worden und müsste unbedingt und unverzüglich der Öffentlichkeit übergeben werden. Des weiteren haben wir einen bekannten türkischen Volksänger, der türkische Volks- und Kampflieder singt.

Von dem VDS würden wir die zentrale Organisation von Informationsabenden an den einzelnen Hochschulen erwarten. Ausserdem wäre es sehr gut, wenn ihr als Mitträger einer solchen Kampagne aufzutreten bereit waeret. Wir wären auch einverstanden, wenn ihr lieber als alleiniger Veranstalter auftreten wolltet.

Es bleiben Fragen, die am besten in einem Gespräch zu klären wären. Wir möchten Euch daher um ein Termin bitten, an dem wir Euch in dem VDS Büro in Bonn aufsuchen können. Für uns wäre es am günstigsten, wenn dieser Termin noch in diesem Monat und an einem Wochenende (Samstag) wäre. Als zweitbeste Lösung käme ein Freitag in Frage. Nottfalls sind wir aber auch mit anderen Terminen einverstanden.

Auf unsere Anfrage hat sich die "Organisation Revolutionärer Kurden aus der Türkei" (HEVRA), bereit erklärt, sich ebenfalls an einer solchen Kampagne zu beteiligen. Wie Ihr wisst, ist die kurdische Volksgruppe in der Türkei eine besondere Zielscheibe des Terrors. Kurdische und türkische Sozialisten arbeiten sowohl in der Türkei wie auch im Ausland eng zusammen. Zu dem oben vorgeschlagenen Gespräch würde auch ein Vertreter von HEVRA kommen.

Parallele Kampagnen werden gemeinsam mit ATTF in Frankreich und England gemeinsam mit den dortigen türkischen Studentenorganisationen und einheimischen Studentenverbänden durchgeführt.

Wir erwarten Eure baldige Antwort. Mit solidarischen Grüßen!

Unsere Anschrift:

SÖYLEMEZOGLU
8 München 19
Winthirstr. 13a

Ali Söylemezoğlu

Föderation Türkischer
Sozialisten in Europa
Vorsitzender

Değerli arkadaşlar!

İçinde bulunduğumuz aylarda Federal Almanyada yabancı işçilerin durumu geniş bir şekilde tartışılmaktadır. Hükümet, parlamento, mahalli idareler, basın, partiler ve tüm kamuoyu yabancı işçi sorunu ile yakından ilgilenmektedir. Bu tartışmalarda Alman Sendikalar Birliği (DGB) gibi işçilerin lehine teklifler getirenler olduğu gibi, işçilerin aleyhine teklifler öne sürenler de eksik değil.

Şu muhakkak ki, Federal Almanyada yabancı işçi çalıştırılması konusunda varılacak sonuç, alınacak tedbirler, hepimizin geleceğini yakından etkileyecektir. Mesela eğer şimdiye kadar Bav-yerada ve Schleswig-Holstein'da denemesi yapılan 5 yılı dolduranların geri yollanması usulü getirilirse şu anda Federal Almanyada çalışan yabancı işçilerin % 45'inin geri gitmesi gerekecektir.

Bu durumda bizim susup oturmamız doğru olmaz. Sesimizi yükseltip meselelerimizi, amaçlarımızı kamu oyuna duyurmamız, DGB gibi işçiden yana güçleri desteklememiz gerekir. İşte sizlere bunun için yazıyoruz. Amacımız Münih ve Çevresindeki Türk işçilerinin kendi sosyal meselelerinin halli için daha aktif çalışmalarını, hep birlikte seslerini duyurmalarını sağlamaktır. Şüphesiz ki sadece Türk işçilerinin birlik olmaları da yetmez. Aynı zamanda Alman ve diğer milletlerden işçilerle de birlikte hareket etmemiz gerekir.

Biz sizleri Münih ve çevresindeki Türk işçilerinin ve işçi temsilcilerinin katılacakları bir toplantıya çağırıyoruz. Bu toplantıda en acil ihtiyaçlarımızı dile getiren bir program yapalım ve hep birlikte bu programın gerçekleşmesi için çalışalım. Böyle bir program taslağını bir teklif olarak hazırladık ve aşağıda bilgilerinize sunuyoruz:

Program taslağı:

- 1.) Yabancı işçilerin Federal Almanyada kalış süresi herhangi bir şekilde kısıtlanmamalıdır.
- 2.) Alman Sendikalar Birliğinin (DGB) yabancılar kanununun yabancı işçiler lehine değiştirilmesi yolundaki teklifi kabul edilmelidir.
- 3.) Alman ve yabancı bütün işçiler için her alanda tam eşitlik prensip olmalıdır. Yabancı işçilere ikinci sınıf insan muamelesi yapılmamalıdır.
- 4.) Ailelerin bir araya getirilmesi prensibi (Familienzusammenführung) kesin olarak uygulanmalıdır.
- 5.) Yabancı işçilere iş saatinde ve bedava olarak devlet kontrolünde Almanca dersi verilmelidir.

(devamı öbür sayfada)

- 6.) Yabancılar için firmalar ve belediyeler normal fiyatta ev temin etmelidirler. Yabancılar sosyal ovlerden eşit haklarla yararlanmalıdır.
- 7.) Yabancı işçilerin çocuklarının eğitimi Alman eğitim bakanlıkları tarafından sağlanmalıdır. Çocuklara bir hazırlık sınıfı yapılmalı, bundan sonra Alman eğitim programı içinde Alman çocukları ile birlikte eğitim görmelidirler. Ayrıca ek olarak ana dillerinde tarih, coğrafya, Türkçe dersi verilmelidir. Bu eğitimin gerçekleşmesi için Almanya'da işçi olarak çalışan onbinin üzerinde öğretmen Alman eğitim bakanlıkları tarafından görevlendirilmelidir.
- 8.) Yurt dışındaki işçilerin Türkiye'ye yolladıkları milyarlarca liralık dövizler kısa zamanda modası geçip hiç bir işe yaramayan silah ve benzeri almaya değil, yurttan yeni iş sahaları açacak ve memleketi kalkındıracak sanayi yatırımlarına harcanmalıdır.
- 9.) Yurdumuzda sendikaların toplu sözleşme yapmaları çeşitli yollardan engellenmekte ve bu yüzden sürüp giden fiyat artışları işçileri büyük zarara uğratmaktadır. Yurdumuzda toplu sözleşme ve sendikal faaliyet hürriyeti derhal eksiksiz sağlanmalıdır.
- 10.) Çalışan nüfusumuzun önemli bir bölümünü meydana getiren ve yolladıkları dövizlerle memleket ekonomisine büyük katkıda bulunan yurtdışındaki işçilere bulundukları yerlerden Türkiyedeki genel seçimlere katılma hakkı derhal sağlanmalıdır.
- 11.) Türk işçileri sosyal, ekonomik ve kültürel çıkarlarının korunması için diğer milletlerden işçilerle birlikte Alman sendikalar Birliği (DGB) içinde aktif olarak çalışmalıdır.

Bu isteklerimizin gerçekleşmesi ancak gerek yurttaşlarımızın, gerek diğer milletlerden işçilerin ve Federal Almanyadaki diğer emekçiden yana güçlerin desteği ile olur. Bu desteği ise haklı isteklerimizi en iyi şekilde kamuoyuna duyurarak sağlayabiliriz.

Bunun için biz şöyle bir yol tutulmasını düşündük: Önümüzdeki 1 Mayıs'ta Münih'te DGB tarafından düzenlenen tören ve yürüyüş özellikle büyük olacaktır. Bu yıl Münih'teki 1 Mayıs törenine konuşmacı olarak Federal Almanya Başbakanı ve SPD genel başkanı Willy BRAND ve DGB genel başkanı Oskar VETTER de katılacaklardır.

Bu törene bizler de kendi bayrağımızla ve yukarıdaki isteklerimizle mümkün olduğu kadar çok sayıda katılalım. Yurttaşlarımızın çok sayıda ve topluca katılmaları için hep birlikte çalışalım. İsteklerimizi Almanca ve Türkçe olarak bildiri ve pankartlarla herkese duyuralım.

Bu teklifi görüşüp, fikirlerinizi almak ve yapılacak işleri tesbit etmek üzere sizleri 14 Nisan 1973 Cumartesi günü saat 14.30'da bir toplantıya davet ediyoruz. Toplantının verimli olması için vaktinde gelmeye gayret etmenizi rica ederiz.

Adres: MTTO, 8 München, Schwanthalerstr. 106, I. Kat; Tel: 508654 (Bahnhof yakınında, Oktoberwiese karşısında, DGB binası hizasında)

Dostça saygı ve selamlarımızla,

MTTO
Yönetim Kurulu

Özcan Sağlam
8 München 40
Amalienstr. 49 / Rgb
tel. 0811 / 28 00 576

Mü, 1 Nisan 1973

ATTF Yürütüm ve
Yönetim Kurullarına

ve

"Türkiye'de Kurtuluş"

yazı kuruluna

Sevgili Arkadaşlar,

şu günlerde örgütümüz içinde başlatmış olduğumuz basın-yayın çalışmalarımız üzerindeki tartışmaya bir katkı olarak ekteki eleştiri ve önerilerimi sunuyorum.

Bunlar üzerinde tartışılmasını ve doğru bulunanların diğer olumlu tekliflerle birlikte bir an önce gerçekleştirilmesini dilerim.

Candan selâmlarla

ÖZCAN SAĞLAM

ATTF BASIN-YAYIN ÇALIŞMALARI TARTIŞMASINA
BİR KATKI

İşçi hareketleri içinde "işçi basını" ve işçi sınıfı örgütlerinin yayın organları çok önemli bir yer tutarlar. Çoğu kez işçi sınıfının mücadelesinin yayın organlarının geliştiği, güçlendiği ve kitlelerce okunduğu ölçüde geliştiği, güçlendiği veya bu organların zayıflaması, dağılması ile bir duraklama ve geri çekilme süreci içine girdiğini tesbit etmek mümkündür.

Öte yandan işçi hareketleri tarihi bize, en büyük işçi liderlerinin çok iyi birer gazeteci ve yazar olduğunu da göstermektedir.

Lenin "Ne Yapmalı?" kitabında yayın organı hakkında şunları söylemektedir: "Yayın organı yalnız bir kollektif propagandist ve ajitator değil, aynı zamanda kollektif bir organizatördür."

Kısaca diyebiliriz ki, işçi basını işçi sınıfının en önemli silâhlarından biridir.

Sosyalist yayın organlarının başlıca iki düzeyde önemli ödevleri vardır :

1. Örgüt içinde
2. Kitleler içinde

Organın örgüt içine dönük ödevlerinin başlıcaları şunlardır :

1. Örgüt içinde disiplinli, düzenli çalışmayı geliştirmek, işçilerin fikri çalışma yapmasını sağlamak ;
2. Örgüt içi haber ve bilgi dolaşımını düzenlemek, daha iyi çalışan bölgesel ve mahalli organların diğerlerine örnek olmasını, onları da aktifleştirmesini sağlamak ;

3. Örgüt üyelerini eğitmek ve bunların kitleler içinde daha iyi propaganda yapabilmesi için gerekli bilgi ve haberleri vermek ;
4. Gazetenin satış ve dağıtımının örgütlenmesi süreci içinde üyeleri daha aktif hale getirmek, örgütle ilişkilerini sağlamlaştırmak ve üyelerin dolayısıyla örgütün kitlelerle ilişkilerini geliştirmek ;
5. Örgütün bütün organları ve üyelerinin en kısa sürede birlikte hareketlerini sağlamak ve dışı karşı aynı görüşlerle çıkılmasını gerçekleştirmek.

Yayın organının dışı dönük ödevlerinin başlıcaları şunlardır:

1. Sürekli olarak burjuva basını ve diğer yayın organlarının etkisi altında kalan emekçi kitlelerine olayların gerçek yüzünü göstermek ve gelişmeleri emekçiler açısından anlatmak, bu şekilde yanlış bilinçlenmeye karşı mücadele etmek.
2. Emekçi kitleleri eğitmek, onları doğru bilgiler ve doğru sınıf bilinciyle donatmak ve giderek sınıf mücadelesi içine sokmak.
3. Zor ve karmaşık gelişmeler önünde kitlelerin aciz, ne yapacağını bilmez, sorularına cevap bulamaz durumda kalmalarını, yanlış hareketler, örneğin faşizm içine girmelerini önlemek.
5. Mücadeleyi güçlendirmek için önemli konularda geniş kampanyalar açmak, kitlelerin doğru amaçlar için hareketlenmesini sağlamak.

Önümüzde hangi görevler durmaktadır ?

ATTF Yayın Organı "Türkiye'de Kurtuluş" u yukardaki ödevleri başaracak duruma getirmek en önemli amaçlarımızdan biri olmalıdır. Bu amaç için harcıyacağımız daha fazla çaba hiç bir şekilde diğer çalışmalarımızı aksatmayacaktır.

Yukarıdaki ödevleri başarabilmesi için "Türkiye'de Kurtuluş" un gerek içerik, gerek dış görünüş bakımından geliştirilmesi, daha çekici hale getirilmesi gerekir. Öte yandan gazetenin daha iyi haber alması ve daha iyi dağılması sağlanmalıdır.

Öte yandan gazetenin sayısının arttırılması ve ilerde, örneğin 100. sayıdan itibaren haftalık çıkarılması uzun vadeli hedeflerimiz olmalıdır.

Gazetenin içeriği üzerinde öneriler

1. Gazeteyi alan kişinin onu okumadan atmasını önlemek için onun daha benimsemediği sloganları başlık olarak atmaktan kaçınmak. Bu sloganları yazı içinde ve sonunda vermek gerekir. Gazetenin başlıkları değil, içinde yazanlar mücadele heyecanı verir. Başlığın ilgi uyandırması, soru ortaya atması ve okumaya teşvik etmesi gerekir.
2. Gazeteyi alan kişilerin, doğru veya yanlış kendi düşünceleri olduğu unutulmamalıdır. Kişinin uzun zaman bağlandığı, doğru bildiği düşüncelerini bir anda atması, kendine yabancı bildiği düşünceleri alması beklenemez. Okuyucunun gazeteyi kendinden olmıyan kişilerin ona bazı görüşleri zorla benimsetmek için çıkardığı düşüncesine kapılmaması gerekir. Okuyucu gazeteyi kendisi için faydalı bulması gerekir. Batı Almanya'da çıkan burjuva gazeteleri bile okuyucuya sosyal hakları, onu ilgilendiren kanunlar, vergi denkleştirme konusunda bilgiler vermektedir. Bizim de böyle haber ve yazılara yer vermemiz gerekir.

3. Gazetenin ciddi bir havası olması gerekir. Gazetemiz ise sürekli olarak "hücum" etmektedir. Karşısındakileri kötülemektedir. Bizim işçilerle birlikte hücum etmemiz gerekir, onlardan önce değil. Öte yandan olumlu yazılara somut tekliflere daha fazla yer vermemiz gerekir. Okuyucu "ben de hep bunu söylüyordum", diyebilmelidir. Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin en önemli gördükleri meseleleri ele almamız, onları işlememiz ve somut teklifler getirmemiz doğru olur. Buradaki işçilerimizin yaşantılarından ve sorunlarından haberler daha genişletilmelidir. Bu oran şu anda 1/10 dur.
4. Gazetemizde yaptığımız propaganda, örneğin sosyalist ülkelerle ilgili, çoğu kez çok kuru olmaktadır. Bunlardan çıkan hava "kendine öğüt" olmamalıdır. Başka kişileri veya ülkeleri övdüğümüzü unutmamalı ve bu türlü yazıları herhangi bir somut olayla ilgili olarak vermeliyiz. Veya röportaj şeklinde vermeliyiz. Bu şekilde burjuva gazeteleri bile sosyalist ülkeleri övebilmektedir. (Bir konuda)
5. Yazılar sıkıcı olmamalı, ara başlıklar, örneğin soru şeklinde ve alt başlıklar konulmalıdır. Okuyucu gazete okumayı bir ödev, yorucu bir iş veya külfet olarak görmemeli, onu okuyacağına sevinmelidir. Bunu gerçekleştirmek için gazete çeşitli yazı türleri, örneğin fıkralar, hikâyeler, yorumlar, isimli sütunlar vs. alınmalıdır. Bir "sorulara cevap" köşesi düzenlenmelidir ve burada günlük hayatta işçinin önüne çıkan sorulara cevap verilmelidir.
6. Sürekli tekrarlardan kaçınmalı, olayları bir hikâye gibi çekici bir şekilde anlatmalıyız. Örneğin 80. sayının baş sayfasında yarım sayfa katılan dernek ve kişi adları sıralanmış öteki yarıda da sloganlar ard arda yazılmış. Bunları yazı içinde dağıtmak mümkündür. Haberlerde yer kaybına sebep olsa bile somut bilgiler vermek onu daha inandırıcı bir duruma getirir. Berlin'deki yürüyüşle ilgili haberde yürüyüşün nereden nereye, saat kaçta yapıldığı, ne kadar kişi katıldığı (kaç Türk, kaç yabancı) ve ne sonuca ulaştığı yazılmamış. Yapılan konuşmalarda şunlar söylendi denilerek yine hücumla geçilmiş ve yazı öylece kapanmış.

7. Gazetenin çeşitli kaynaklardan haber aldığı havası muhakkak verilmelidir. Yazı başlarına "Türkiye muhabirimiz bildiriyor" veya "Fransız basınından" veya "haber ajanslarının bildirdiğine göre" gibi ifadeler alınır sa doğru olur. Bunlar için yer kaybetmekten korkmamamız gerekir. Okunan ve inandırıcı az haber, okunmayan haberden daha iyidir.
8. Türkiye'de sıkıyönetim, baskı, terör olduğu haberlerin içeriğinden çıkmalıdır. Toplu başlıktan gazetemizin sanki yalnız böyle haberleri vermek için can attığı düşüncesi çıkabilir. Öte yandan Türkiye'den bir iki olumlu haber vermek çok faydalı olabilir. "Bu gazete Türkiye'yi yalnız kötülüyor" dedirtmememiz gerekir. İşçilerimizin millî hislerini zorlamamamız gerekir. Göstermemiz gereken şey bence şu olmalıdır : " Türkiye güzel, zengin kaynaklara sahip bir ülke ve halkımız çalışkan, ama faşist düzen kalkınmamızı, daha iyi yaşamamızı önlüyor. Bu, demokratik, bağımsız, giderek sosyalist bir düzenle gerçekleşebilir." Bir "olumlu haber" örneği : " Buğday mahsulü bu yıl rekor seviyede olacak" veya "ülkemize bu yıl 1 milyon turist geldi". Bu türlü haberlerin rejimi destekleyici olacağından korkmamamız gerekir.

Türkiye'de Kurtuluş'un dış görünüşü ile ilgili öneriler

1. Gazetenin başlık kompozisyonu yeniden düzenlenmeli ve mat-riksi her sayıda kullanılmak üzere saklanmalıdır. Mümkünse "Kurtuluş" kırmızı renkle yazılmalıdır.
2. Birinci sayfaya iki veya üç yazı alınmalıdır. Yazılara alt başlık ta konulmalıdır.
3. Başlıkların elle yazılmasından kaçınılmalı, bunun için hiç olmazsa 'şablon' kullanılmalıdır. Daktilo büyük harfleri de pek uygun değildir bu iş için.
4. Toplu başlıklar, örneğin "Dünya'da olaylar" daha küçük, buna karşı haber başlıkları daha büyük yazılmalıdır.
5. Toplu başlıklar genel olarak gözden geçirilmelidir. Benim tekliflerim : 'Emekçilerin mücadelesi' yerine, 'Türkiye' de işçi hareketleri' ; 'Dünyada olaylar' yerine, 'Dünya haberleri' veya 'dünya olayları' ; 'sıkıyönetim, baskı, terör' kal-

dırılmalı ; 'bize gelen mektuplar' yerine, 'okuyucu mektupları'. Öte yandan her sayfanın bir toplu başlık altına girmesi gerekmez. Ayrıca toplu başlıkların sayfa kenarına alınması daha iyi olur.

6. Gazetede daha fazla resim olması onu daha çekici yapar. Özellikle işçi gruplarının resimleri faydalı olur.
7. Yazıların yanlış düzeltmek için bir kez daha okunması faydalı olur.
8. Başlıklar mümkün olduğu kadar tam cümle olmalı. Örneğin :
'TİP'in 12. kuruluş yılı' yerine ' TİP'in 12. kuruluş yılı kutlandı' ; 'Teşvikler' yerine 'Teşvik kanunları geniş protestolara yol açtı'.

Gazetenin dağıtımının daha iyi düzenlenmesi ve haber alma ağının geliştirilmesi için neler yapmak gerekir ?

İşçi hareketleri tarihi bize bu sorunun yalnızca işçi-muhabirleri yoluyla çözülebileceğini göstermektedir. Muhabirlerin ana görevi çevrelerindeki olayları gazeteye bildirmek olmasına rağmen, bu arkadaşlar başlangıçta gazetenin dağıtılmasıyla da görevlendirilebilirler.

ATTF'nin Avrupanın çeşitli yörelerinde tanıdığımız arkadaşlara yazılı olarak muhabirlik görevi teklif etmesi yerinde olur. Teklifte bu görevin sorumluluğu, önemi, fikri olarak gelişmek açısından faydalarının belirtilmesi ve aşağıda yazılı çalışma kurallarının sunulması doğru olur.

İşçi-muhabirliğinin 10 kuralı

(Bu kurallar 1931 yılında "Güney Almanya İşçi Gazetesi"nde yayınlanmıştır. Parantez içindeki ekler benim katkımdır.)

1. Haberi derhal yaz. Yazışmanın her geçikmesi haberin değerini düşürür.
2. Yalnızca kesin olarak bildiğin (ve gördüğün) şeyleri yaz. Başkalarından işittiğin (ve doğruluğunu tesbit edemediğin) şeyler yazılabilecek haberler değildir.
3. Somut ve basit bir şekilde yaz. Yalnızca olayları anlatmakla yetin. Kızgın sözler ve boş laflar, haberin yaratacağı etkiyi

azaltır.

4. Nasıl konuşuyorsan öyle yaz. Alışmış olmadığın, "kibar" bir tarzda yazmaktan kaçın. İşçinin kendi diliyle yazdığını işçi arkadaşları en iyi şekilde anlayabilirler.
5. Olayın tam tarihini (ve yerini) yazmayı ve mektubuna tarih atmayı unutma.
6. Eğer haberine fotoğraf, çizgi (kroki) ve döküman vs. eklersen haber daha etkileyici olur.
7. Tam isim ve adresinin mektubun altında bulunması gerekir. Eğer isminin açıklanmasını istemiyorsan, bunu mektubunun sonunda bildir.
8. Okunaklı bir şekilde ve mümkünse mürekkep (veya tükenmezle) yaz. Bu şekilde yazı kuruluna zaman kazandırmış ve yanlış anlamaları önlemiş olursun.
9. Kağıdın yalnız bir tarafına ve seyrek olarak yaz ve sayfanın solunda boş kenar bırak. Yoksa mektubunun bir daha temize çekilmesi gerekir.
10. Verdiğin haber gazetede çıkmazsa üzülme (ve bezme). Her haberin yazılması mümkün değildir. Bazı haberler belge olarak saklanacaktır.

München, 1.4.1973

ATTF

AVRUPA TÜRKİYELİ
TOPLUMCULAR
FEDERASYONU

FEDERATION OF TURKISH
SOCIALISTS
IN EUROPE

FÖDERATION
TÜRKISCHER SOZIALISTEN
IN EUROPA

27.Mart 1973

Değerli arkadaşlar!

İçinde bulunduğumuz aylarda Federal Almanyada yabancı işçilerin durumu geniş bir şekilde tartışılmaktadır. Hükümet, parlamento, mahalli idareler, basın, partiler ve tüm kamu oyu yabancı işçi sorunu ile yakından ilgilenmektedir. Bu tartışmalarda Alman Sendikalar Birliği (DGB) gibi işçilerin lehine teklifler öne sürenler olduğu gibi, işçilerin aleyhine teklifler getirenler de eklenmiş değildir.

Şu muhakkak ki, Federal Almanyada yabancı işçi çalıştırılması konusunda varılacak sonuç, alınacak tedbirler, hepimizin geleceğini yakından etkileyecektir. Mesela eğer şimdiye kadar Bayyera ve Schleswig-Holstein'de denemesi yapılan 5 yılı dolduranların geri yollanması usulü getirilirse şu anda Federal Almanyada çalışan yabancı işçilerin % 45'inin geri gitmesi gerekecektir.

Bu durumda bizim susup oturmamız doğru olmaz. Sesimizi yükselterek meselelerinizi, amaçlarımızı kamu oyuna duyurmanız, DGB gibi işçiden yana güçleri desteklememiz gerekir. İşte sizlere bunun için yazıyoruz. Amacımız Federal Almanyadaki Türk işçilerinin kendi sosyal meselelerinin halli için daha aktif çalışmalarını, hep birlikte seslerini duyurmalarını sağlamaktır. Şüphesiz ki sadece Türk işçilerinin birlik olmaları da yetmez. Aynı zamanda Alman ve diğer milletlerden işçilerle de birlikte hareket etmemiz gerekir.

Biz şöyle bir teklif yapıyoruz: Federal Almanyadaki bütün işçi örgütlerinin temsilcilerinin katılacağı bir toplantı düzenleyelim. Bu toplantıda en acil ihtiyaçlarımızı dile getiren bir program yapalım. Hep birlikte bu programın gerçekleşmesi için çalışalım. Böyle bir program taslağını biz teklif olarak hazırladık ve aşağıda bilgilerinize sunuyoruz.

./.

Pressemitteilung

Am 12. März 1973 jährt sich das türkische Militärregime zum zweiten Mal. ^{Mit} Unter dem Druck der Panzer ließ sich der Stabschef General Gökler als Kandidat für die Staatspräsidentschaft aufstellen. Die Spitzengeneräle verstärken ihre Machtpositionen. Seit 2 Jahren hat das Militär die politische Macht in der Türkei. Unter permanentem Ausnahmezustand wurde die Verfassung von 1961 grundlegend verändert, demokratische Rechte wesentlich eingeschränkt. Durch das Verbot von oppositionellen Partei-, Gewerkschafts- und Jugendorganisationen wurde die Tätigkeit der Türkischen Arbeiterpartei (TIP), der Lehrgewerkschaft und anderer demokratischen Organisationen unterdrückt. Das Streikrecht ist aufgehoben, die Pressezensur eingeführt und fast alle kritischen Zeitungen und Verlage sind verboten oder gleichgeschaltet worden. Sondermilitärgerichte sind eingeführt. Über 10.000 politische Häftlinge befinden sich in Gefängnissen, in denen Folterungen an der Tagesordnung sind. Statt versprochener Reformen trat eine rapide Verschlechterung der sozialen Lage der arbeitenden Bevölkerung ein. Das ist die Bilanz der letzten 2 Jahre unter dem Militärregime. Das ist die Situation des NATO Landes Türkei im 50. Jahr der Ausrufung der Republik am 29. Oktober 1923 nach dem nationalen Freiheitskampf.

Um auf die antidemokratischen Zustände in der Türkei hinzuweisen und dagegen zu protestieren, hat sich ein Organisationsausschuß gebildet, der am 10. März 1973 um 15⁰⁰ am Wittenbergplatz unter der Hauptflosung **GEGEN MILITÄRREGIME UND TERROR!**

FÜR EINE DEMOKRATISCHE UND FREIE TÜRKEI!

zu einer Demonstration aufgerufen hat. Der Ausschuß wird vom Türkischen Akademikerverband, vom Verband Türkischer Lehrer und von der Türkischen Sozialistengemeinschaft getragen.

Der Demonstrationsauftritt wird unterstützt von:

Jungsozialisten Berlin, Jungdemokraten Berlin, Sozialistische Jugend-- Die Falken, Landesverband Berlin, Aktionsgemeinschaften von Demokraten und Sozialisten, Griechisches Antidiktatorisches Komitee, Sozialistischer Frauenbund Westberlin, Verein italienischer Arbeiterfamilien F.I.L.E.F., Sozialistischer Lehrerbund Westberlin.

Organisationsausschuß: 1 Berlin 19, Dauerwaldweg 1

Dostlar,

Derneğimizde eğitim çalışmalarına bu haftadan itibaren başlamıştır. Eğitim çalışmaları beş bölüme ayrılmıştır. "Teori olmadan pratik olmaz" noktasından hareket eden yönetim kurulumuz, bu çalışmalara bütün üyelerin katılmasını gerekli görmüştür. Bundan dolayı bütün asil ve yedek üye arkadaşların cumartesi günü saat 18:00 de lokalde bulunmalarını rica ederiz.

Devrimci Selâmlarımızla,

M.T.K. Yönetim Kurulu

Not: Bütün arkadaşların , yukarıda adı geçen toplantıya ellerinde bulunan türkçe kitapların listesiyle gelmeleri rica olunur.

AVRUPA TÜRK

TOPLUMCULAR

FEDERASYONU

806 Dachau
Postfach 1226

2/11/1972

8

Değerli Dostlar..

A.T.T.F nin II-II2 Kasım tarihlerinde Avrupadaki Türkiyeli işçi-
lerin sorunları üzerine hazırladığı seminer MÜNCHEN- Schwantallerstr.
No: 106' da, yapılacaktır. (A.T.T.O. Örgüt lokalinde) gecelik yatma
ücreti kahvaltı dahil 6 DM. dir.

Seminer planı

- Türkiyeden Batıavrupaya işçi akınının sebepleri ve Batıavrupa
açısından neticeleri, bunların sınıf mücadelesi açısından değeri-
lendirilmesi.
- Yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin sorunlarının tesbiti.
- Bu konularda Alman örgütlerinin görüşlerinin tesbiti ve özeti.
- A.T.T.F. nin Türkiyeli işçilerin sorunları üstünde tutumu ve
eylem programının tesbiti.

Arkadaşlarımla II Kasım cumartesi günü saat 10 da yukarıdaki
adreste bulunmalarını bilahşâ rica ederim. (Bütün Türkiyeli işçi
arkadaşlarımız bu seminere katılabilirler.)

A.T.T.F. Yürütme Kurulu Adına
Feridun Gürgöz

AVRUPA TÜRK
TOPLUMCULAR
FEDERASYONU
806 Daçhau
Postfach 1226

2/II/1972

Değerli Dostlar

İlişikte fotokopisini gönderdiğimiz protesto mektubu benzerinde çevrenizde bulunan ilerici alman örgütleriyle temasa geçerek Tür_kiyedeki ilerici güçler üzerindeki Baskı, terör ve şiddet rejimini protesto ettirmek Avrupa içindeki devrimci güçlerin vazifelerinden biridir.

Arkadaşlarımlın bu konuda hassas davranacağı inancı içindeyiz.
Devrimci selamlarımızla

A.T.T.F. Yürütme Kurulu Adına
Feridun Gürgöz

An die
Türkische Botschaft
in der BR Deutschland

5300 Bonn-Godesberg/Mehlem
Postfach

ehrenamtl. Stadtrat
Landeshauptstadt München
Siegmar Geiselberger
8 München 80
Triester Straße 61
Telefon 492309

30. Okt. 1972

Rudolf Rohrbach
Georg Schuck
Ingrid Schönhuber
Alfred Grandy
Max von Heckel
Peter Kripp
Maria Nindl
Marianne Clauss
Klaus Jungfer
Theo Giesen
Hans Bojer
Alfred Lottmann
Dietmar Keese

Sehr geehrter Herr Botschafter!

Trotz Protestaktionen in vielen Ländern wurden in der Türkei drei junge Männer vor einiger Zeit zum Tode verurteilt. Viele demokratisch gesinnte Wissenschaftler, Journalisten und Gewerkschaftsmitglieder werden von Militärgerichten zu langen Haftstrafen verurteilt. Durch die Ausrufung des Ausnahmezustands in einigen Landesteilen und die Einsetzung einer Regierung durch das Militär wurden demokratische Grundrechte der türkischen Verfassung außer Kraft gesetzt, das Streikrecht und die Pressefreiheit wurden eingeschränkt. Anwälte der von den Militärbehörden verfolgten Demokraten wurden behindert und verhaftet.

Wir haben erfahren, daß nun weitere Todesurteile von der Staatsanwaltschaft beantragt wurden: in Istanbul gegen 7 Männer, in Ankara gegen 36 Männer. Die Anträge stützen sich auf den § 146/I des türkischen Strafgesetzbuchs, wonach zum Tode verurteilt wird, wer versucht, mit Gewalt die Verfassung der Türkei zu ändern. Dabei kann nur einigen der Angeklagten die Teilnahme an Banküberfällen nachgewiesen werden, die mit Haftstrafen belegt sind. Keinem der Angeklagten konnte Mittäterschaft bei der Erschießung des israelischen Generalkonsuls nachgewiesen werden. Wir befürchten, daß die harten Strafen beantragt wurden, um durch Terror weitere Demokraten abzuschrecken, gegen die Militärherrschaft politisch zu arbeiten und auf Ausbeutung und Unterdrückung der türkischen Arbeiter und Bauern hinzuweisen.

Wir protestieren gegen die Aufhebung der demokratischen Grundrechte in der Türkei und fordern die Freilassung aller inhaftierten Gewerkschaftler, Journalisten, Anwälte, Wissenschaftler und Politiker, die sich für eine demokratische Verfassung in der Türkei einsetzen. Wir fordern die Wiederherstellung des Streikrechts und der Pressefreiheit sowie die Aufhebung des Kriegsrechts. Wir fordern, daß keiner der Angeklagten zum Tode verurteilt und hingerichtet wird.

Alle Unterzeichneten sind Stadträte der Stadt München. Wir bitten Sie, unseren Protest an den Herrn Staatspräsidenten Sunay weiterzuleiten.

Hochachtungsvoll!

Georg Schuck
Klaus Jungfer
Alfred Lottmann
Max von Heckel
Peter Kripp
Maria Nindl
Marianne Clauss
Klaus Jungfer
Theo Giesen
Hans Bojer
Alfred Lottmann
Dietmar Keese

Übersetzung des in der "TERCÜMAN" vom 12. Februar 1972
auf Seite 8 erschienenen Artikels

"TERCÜMAN" ist eine türkische Tageszeitung mit einer Auflage von 370.000. Sie hat auch eine Europaausgabe (Auflage 21.000), die in Frankfurt/Main 50, Hedderneheimer Landstraße 65 herausgegeben wird.

National-Sozialistische türkische Arbeitervereinigung gegründet

Der Gründungsvorstand hat unsere Landsleute zur Einigung aufgefordert.

Bremen

Die von unseren Vertretern seit langer Zeit unter schweren Bedingungen ausgeübte Tätigkeit eine Organisation zu gründen, hat endlich zu einem positiven Ergebnis geführt und die Gründung der national-sozialistischen türkischen Arbeitervereinigung wurde verwirklicht.

Der Gründungsvorstand hat folgende Resolution veröffentlicht:

"Aufgrund der für jeden bekannten ökonomischen und sozialen Probleme, arbeiten und wohnen wir vorübergehend in den europäischen Ländern, insbesondere in Deutschland als türkische Gastarbeiter. Die am Anfang im Interesse der türkischen Arbeiter vorgesehene Lösung brachte zwar finanzielle Vorteile, doch verursachte sie wegen fehlender moralischer Organisation eine Situation, die in unserem Nationaldasein gefährliche Wunden öffnen kann. Diese Situation schwächte unsere nationale Ethik, Tradition, nationale Kultur, geschichtliche Eigentümlichkeit und unsere nationale Einheitsfront.

Wir setzen unsere ehrenhaften Bemühungen für die finanziellen und moralischen Vorteile der großen türkischen Nation mit Leidenschaft fort. Unser Ziel ist es, unser Volk vor nicht wieder gutzumachenden Schäden zu bewahren. Die Organisationen, die hinterlistige politische Ziele verfolgen und diejenigen, die sich an diese Organisationen verkaufen, spinnen ihre Netze mit Geldern aus Moskau, der DDR und Peking über die türkischen Arbeiter, da diese für einen Gegenkampf nicht vorbereitet sind und sich in einer Situation befinden, in der Verluste nicht verhindert werden können.

Die Zeit ist gekommen, sich gegen die Verräterherde, die sich türkische kommunistische Partei nennt, für die ganze Welt exemplarisch zur Wehr zu setzen und ihr zu zeigen, daß sie kein Vertretungs- und Äußerungsrecht für das türkische Volk haben.

Andererseits wird die "zionistische Broschüre" (wie "Wachtturm" der Zeugen Jehovas), die von den jüdischen Spionen in Zusammenarbeit mit den Kommunisten herausgegeben wird, in allen Wohngebieten der türkischen Arbeiter verteilt.

Wir glauben fest daran, daß die nationalistischen türkischen Arbeiter den sogenannten Juden, den Hund, der in der Welt Bosheit sät, in die Völker eindringt und ihre Finanzen und die Wirtschaft beherrscht, um die Weltmacht in seinen Händen zu behalten, das Blut der Völker saugt, gut kennen müssen. Die verdamnten Bazillen, die Juden waren es, die das osmanische Reich, das 16. türkische Reich, zerstörten, den großen Abdülhamid Khan stürzten, der auf Palästina, das mit dem Blut der Gefallenen erobert wurde, nicht verzichten wollte, die Sultane Fatih Sultan Mehmet (Eroberer) und Yavuz Sultan Selim niederträchtig umbrachten und unseren Propheten Mohammed noch als Kind zu ermorden versuchten und schließlich, 90 % unserer nationalen Wirtschaft beherrschend, die Entwicklung unseres Nationalkapitals permanent verhinderten und heute noch verhindern.

Nationalistische türkische Arbeiter! Eine der Gefahren, die wir oben genannt haben, ist die, daß die jungen türkischen Arbeiter sich von der Hippiemode beeinflussen lassen. Wer kann nun verleugnen, daß es unter den Türken junge Männer mit langen Haaren wie die Huren, und auffälliger Kleidung nicht gibt und keine Mädchen mit Miniröcken, die dauernd Discothek's besuchen? Die Zahl derer, die unsere Tradition nicht beachten, wird jeden Tag größer.

Die europäische Jugend ist ein Opfer der vom jüdischen Kapital hinterhältig geförderten Hurerei und des Rauschgifts geworden. Aber wir können das nicht zulassen. Das große Anatolien mit seinen Waisen, Obdachlosen und Hungernen wartet auf uns. Die Rückkehr dorthin ist obligatorisch. Was geschieht aber, wenn diese Vergifteten auch dorthin zurückkehren? Die Folgen sind schon jetzt zu sehen: Männer mit langen Haaren, Mädchen wie die Nuten in Berlin, München, Frankfurt und Paris, sind auch in der Türkei auf jedem Schritt zu treffen.

Türkisches Mädchen! Vergiß nicht, daß Du einmal die Mutter eines Türken wirst. Wenn es nötig ist, wirst Du auch wie Deine tapferen Vorahnen im Befreiungskrieg kämpfen.

Junger Türke! Vergiß nicht, daß Du ein Orientale und ein Türke bist. Du bist als Türke geboren, wenn Du als Türke lebst, wirst Du auch das Recht haben, als Türke zu sterben. Vergiß das nie!

Vergiß nicht Du Türke! Heute noch befinden sich Millionen von mohammedanischen Türken, Deine Brüder, in den Händen der dreckigen Herrscher der Kommunisten, des russischen und chinesischen Ungeheuers und werden ausgerottet. Diese Brüder erwarten von Dir eine Nachricht. Nicht nur diese, sondern auch Deine Brüder in West-Trazien, die sich in den Händen des griechischen Hundes befinden, Zehntausende von Deinen Brüdern, die in den Händen des Jugoslawen und des bulgarischen Ungeheuers versklavt sind, Deine hunderttausend Brüder auf der "grünen Zypern", ja die einzige Hoffnung aller ist, daß unsere Türkei als einzig unabhängiges und freies türkisches Land stark wird und eine Spitzenposition einnimmt.

Nationalistischer türkischer Arbeiter! Die Episode des Appells ist schon vorbei! Der Tag des Kampfes, der Zusammenarbeit mit Entschlossenheit, um unsere Probleme zu bewältigen, ist gekommen.

Die nationalsozialistische türkische Arbeitervereinigung hat die Flagge dieses heiligen Kampfes entfaltet. Wir fordern alle Türken dazu auf, sich um diese Flagge zu vereinen und an diesem Kampf teilzunehmen. Alle Türken werden an diesem Prozeß teilnehmen und die gedankenlosen Kommunisten sowie deren Herrscher, nämlich die Diener der Juden, die tagtäglich in den Straßen von München, Köln und Berlin mit türkischen sowie mit Hammer und Sichel versehenen roten Fahnen demonstrieren und sich gegen den türkischen Staat wehren, den sie in der Weltöffentlichkeit als verkauften Staat zeigen wollen und den sie zerstören wollen und sich gegen das türkische Volk stellen, daran hindern vorläufige Kritik zu üben - diese werden dann von uns, sobald wir sie sehen, wie Ratten zertreten.

Türkische Arbeiter und das gesamte türkische Volk haben sich dazu entschlossen.

Wir fordern die nationalistischen türkischen Arbeiter noch einmal auf, sich an dieser Bewegung zu beteiligen und sich zu diesem Kampf zu vereinen.

Es lebe das Türkische auf der ganzen Welt!

Es leben die Nationalsozialisten!

Für die erforderlichen Informationen und zum Anschluß an unsere Organisation können Sie sich in kürzester Zeit an folgende Anschriften wenden:

M. Gündüz Kapancıoglu, Herbststr. 74, 2800 Bremen

Süddeutsche Vertretung: Cetin Yurdakul, Jahnstr. 12, 7272 Altensteig

Nationalsozialistische türkische Arbeitervereinigung "

TÜRKİYE SOSYAL
TÜSTEV FİRHARŞIRMANI

Ş i l i d e f a ş i s t d a r b e

Şilide gerici generaller halkın seçtiği "Halk Birliği" hükümetini devirdi. Cumhurbaşkanı ALLENDE ve daha bir çok işçi lideri öldürüldü. Amerikan emperyalizminin ve Şilideki büyük kapitalistlerin satın aldıkları faşist subaylar elde silah Halk Birliği hükümetini savunmaya koşan işçilere saldırıyor. Amerikan gizli teşkilatı CIA tarafından yöneltilen darbeciler parlamentoyu dağıttılar, sıkıyönetim ilan ettiler. Halkın oylarıyla iktidara gelmiş olan Komünist Partisinin, Sosyalist Partisinin binalarını yakıp yıktılar, yöneticilerini öldürdüler veya tutukladılar. Sendika Birliğini dağıttılar. Sosyalist Kuba ve diğer sosyalist ülkelerle diplomatik ilişkileri kestiler. Gazeteler Şili açıklarında bir Amerikan donanmasının devriye gezdiğini yazıyor.

A r k a d a ş l a r !

Amerikan emperyalizminin Şilideki saldırısı sadece Şili halkına, Şili işçi sınıfına karşı yönelmiyor. Bu saldırı bütün işçilere, emekçilere, demokrasiden ve sosyal ilerlemeden yana herkese karşı alçakça bir saldıdır. Amerikan emperyalizmi bir kere daha dünyada her türlü ileri hareketin baş düşmanı olduğunu ispat etti.

Şilide Halk Birliği Hükümeti bundan üç yıl önce Komünist partisinin, Sosyalist Partinin ve ülkenin diğer ilerici güçlerinin birlikte seçimleri kazanmaları ile kuruldu. Bu partilerin ortak adayı ALLENDE işbaşına gelir gelmez Şiliyi asırlardır sömüren büyük toprak ağalarının ucsuz bucaksız topraklarını topraksız ve az topraklı köylülere dağıttı. Memleketin zengin madenlerine el koymuş olan Amerikan tekelcilerini kovdu, Şili halkı kendi memleketinin zenginliklerini kendi eline aldı. Ülkenin sanayisinin kilit noktalarını ele geçirmiş olan Amerikan şirketlerini ve bunlarla işbirliği halindeki yerli büyük kapitalistlerin şirketlerini millileştirdi. Buralarda işçiler yönetimi kendi ellerine aldılar.

Halk Birliği hükümeti emekçilerin günlük yaşama şartlarını iyileştirmek için geniş tedbirler aldı. Emekçilere parasız ilaç ve doktor temin etti. Bütün çocuklara her gün bir bardak sütü bedava olarak dağıttı, evsizlere ev ve o zamana kadar eğitimden mahrum kalan emekçi çocuklarına eğitim imkanı sağladı. Yüz yıllar süren sömürden sonra memleketin kaderini bizzat kendi ellerine almış olan işçi sınıfı diğer emekçilerle birlikte insanca yaşamaya başlıyordu.

Çıkarlarının elden gittiğini gören büyük kapitalistler ve Amerikan emperyalizmi Halk Birliği hükümetine karşı yoğun bir baltalama ve sabotaj kampanyasına giriştiler. Ordudaki halktan yana subaylara suikastler tertiplədiler. Şilinin başlıca ihraç maddesi olan bakırı dünya pazarlarında boykot ederek, memleket içinde ilaç ve başka ihtiyaç maddelerini yağınla satın alıp sun'i bir kıtlık yaratarak, demiryollarına, fabrikalara, elektrik hatlarına sabotajlar düzenleyerek ekonomik bir kriz yaratmaya ve halkı böylece Halk Birliği hükümetinden soğutmaya çalıştılar. Fakat bu oyunlar para etmedi, bir kaç ay önce yapılan parlamento seçimlerinde Halk Birliğine bağlı partilerin oylarının daha da arttığı görüldü. İşçi sınıfı ve emekçi halk kendi hükümetine sahip çıkıyordu.

Bunun üzerine Amerikan emperyalizmi ve yerli büyük kapitalistler ordunun başındaki subayları milyonlarca dolar verip satın alarak hükümet darbesini yaptırdılar. Anayasaya ve halkın oylarına dayanarak iktidara gelmiş olan Halk Birliği hükümeti devrildi. Hükümeti korumak için harekete geçen işçi sınıfına ordu tank ve uçaklarla saldırdı. İşçiler kahramanca savaşıyor.

(devamı arkada)

A r k a d a ş l a r !

Şilideki kanlı hükümet darbesi kapitalizmin, emperyalizmin gerçek yüzünü gösterdi. Gördük ki, kapitalistler demokrasiyi, insan haklarını, parlamentarizmi ancak kendi çıkarlarına zarar gelmediği müddetçe kabul ederler. Ana işçi sınıfı emekçi hakla birlikte hareket geçip demokratik haklarına dayanarak memleketin idaresini ele almaya görsün. O zaman kapitalistler yüzlerine geçirdikleri demokrasi maskesini sıyrıp atar, kendi sömürü düzenlerini korumak için kendi yaptıkları kanunları, insan haklarını bir kenara itip işçi sınıfına en kanlı bir şekilde saldırmaktan bir an bile geri durmazlar. Bu kapitalizmin, emperyalizmin tabiatında vardır, çünkü o bir avuç sömürücünün halkın büyük çoğunluğu üstünde diktası demektir.

İşçi sınıfı eğer elde ettiği demokratik ve sosyal hakları korumak istiyorsa kapitalizmin ve emperyalizmin her türlü saldırısına karşı hazırlıklı olmak zorundadır. İşçi sınıfının kurtuluşu elde ettiği mevzileri kapitalizmin, bu gözü kanlı düşmanın saldırılarına karşı korumanın yollarını bulmasına bağlıdır.

Bugün bütün dünyada işçiler, demokrasiden ve sosyal ilerlemeden yana olan insanlar Amerikan Emperyalizminin Şilideki yeni saldırısını protesto ediyor. Şilide ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için kahramanca çarpışan işçileri, yurtseverleri destekliyor. Dünyanın her yerinde gösteriler, yürüyüşler düzenleniyor. Şili işçi sınıfı yalnız değildir!

Emperyalizm ne yaparsa yapsın, zafer er geç işçi sınıfının, emekçi halkın olacaktır!

Y a ş a s ı n h e r m i l l e t t e n i ş ç i l e r i n
b i r l i ğ i !

MÜNİH TÜRK TOPLUMCULAR OCAĞI

16 Eylül Pazar günü Şilideki olaylar ve işçi sınıfının mücadelesi hakkında toplantı !

DİKKAT: Önümüzdeki pazar günü saat 15.00'te Münih Türk Toplumcular Ocağı lokalinde Şilideki son olaylarla ilgili bir toplantı düzenlenmiştir. Bütün arkadaşları bu toplantıya davet ederiz.

ADRES: Schwanthalerstr. 106, Kat I. (Oktoberfest çayırı yakınında, DGB binası hizasında, büyük kırmızı tuğla bina) Lokalimiz sadece pazar günleri açıktır.

Verant. Ali Söylenezoglu, 8 München 2, Schwantahlerstr. 106/I
Eigendruck im Selbstverlag

16.1.1974

ARKADAŞLAR ,

Büyük patronların bitmez tükenmez kâr hırsları yine biz emekçilerin sırtında boza pişirmek üzeredir. Bir "Petrol krizi" kulpu takıldı buna. Her ağzını açan patron ve adamları bu bahane ile bizleri korkutmak, yabancı işçilerle Alman işçilerinin birliğini bozmaya çalışıyor. Amaçları bellidir. Zorlaşan hayat şartları karşısında sendikalarımızın yüzde 15-18 arasındaki zam taleplerini ve buna dayalı gelececek işçilerin sınıf mücadelesini engellemektir. Ayrıca, yabancı işçilerin kafalarına yerleştirilmek istenen bu korkuyla akortları yükseltmek, işlerine gelmeyen işçilere yol vermektir.

Bütün Almanya'da, hatta kapitalist ülkelerin tümünde emekçilerin sefaleti pahasına bu oyun oynanmaktadır şimdi.

Bu oyunun bir devamı da bu çalıştığınız BMW fabrikasında oynanmaktadır. İlk önceleri "Kriz var" diyerek yabancı işçileri paniğe düşürmek, korkutmak istediler. Tam bu dönemde akortları görülmeyen bir arttırdılar. Her banda 10-15 arba ilave ettiler. Bununla da yetinmeyip işçilere ek işler vermeye çalıştılar. Bu duruma bir kısım işçi arkadaşlar karşı çıktılar, direniş gösterdiler. Vaynaht tatili esnasında da bu işçi arkadaşların evlerine çıkış kağıtlarını yolladılar. "İşçi çıkarmayacağız" diye gazetelere beyanat veren BMW patronları, 200 e yakın işçiye yol verdiler aynı zamanda. Bu işten çıkarılan arkadaşlarımızın çoğu hasta olup istirahat alanlar, fabrikada iş kazası yapıpda hastanede yatanlar, akortların yükselmesine karşı direniş gösteren arkadaşlardır. Bugün ise, çıkışlar el altından halâ devam etmektedir.

ARKADAŞLAR : BİRLİK OLALIM. HİÇ KİMSE KENDİSİNE UZATILAN ÇIKIŞ KAĞIDINA İMZA ATMASIN. EĞER ÇIKIŞ KAĞIDINI İMZALARSANIZ İŞSİZLİK PARASI ALAMAZSINIZ. BİR İŞÇİ ARKADAŞIMIZA YAPILAN BASKIYA HEP BİRLİKTE KARŞI KOYALIM. 17. hallede, 32. hallede ve diğer hallelerde akortlar devamlı yükseltilmektedir. BU AKORT YÜKSELMELERİNE BİRLİKTE KARŞI KOYALIM. KORKMAYINIZ. BİRLİĞİNİZİ YENECEK GÜÇ YOKTUR. HAYIMLARINIZDA VE HALLELERİNİZDE DİRENİŞ KOMİTELERİ KURUN. ALMAN VE DİĞER YABANCI İŞÇİLERLE DAHA ÇOK KAYNAŞIN. HER HALLEDE KURULACAK DİRENİŞ KOMİTESİ, DİĞER HALLELERLE DERHAL İRTİBAT SAĞLASIN. BU İŞÇİ KIYIMINA ANCAK BÖYLE KARŞI DURULABİLİR.

Şubat ayında fabrikanız iki hafta tatile girecektir. Sebep olarak fabrikanın bir yıl sonraki imalatında düşüş olacağı öne sürülmektedir. Büyük ihtimalle Mart ayında da kısa devre çalışma yapılacaktır. Bütün bunlar sendikanızı güçsüz bırakmak için yapılan baskılardır. Bu dönemde sendikanıza daha çok sahip

devamı arkada---

çıkmalısınız ki, sendikanızın ve yürüteceğiniz sınıf mücadelesi-
nin karşısında patronlar boyun eğsinler.

Dikkatli olunuz patronlar aranızda bölücüler sokmaya çalışacaktır. Bu gibilerine aman vermeyiniz. Korkan ve mücadele etmekten kaçınan arkadaşlarınızı en iyi bir dille uyarınız. Bu arkadaşlarınızı da mutlaka aranızda alınız. Anlatın onlara korkunun ecele faydası yoktur. Bugün başkasının sefaletini hazırlayan işten çıkarmalar birlikte hareket edilmezse yarın onların da sefaletine yol açar. Bugün birlikte hareket edilirse sizin ve diğer sınıf kardeşlerinizin de işsizliğin ve hayasızca baskının pençesinden kurtulacaklarını anlatın onlara.

HAKKINIZ OLAN YENİ HAKLAR ELDE ETMEK İÇİN BİRLİK OLUNUZ.
BİRLİĞİNİZİ SAĞLAMAK İÇİN İLERİ...

DİKKAT : İşten atılanlar veya atılma tehlikesi içinde olanlar. Her cuma saat 18.00 den sonra, her Cumaertesi ve Pazar günleri saat 13.00 den akşam 18.00 e kadar aşağıda adresi yazılı ocak lokalimize bizzat gelerek müracaat etsinler. Kendilerinin bütün kanuni haklarının aranması için sendikamız IG METALL Münih şubası ile ilişki kurması sağlanacaktır. Unutmayınız sendikanız bütün kanuni muamelelerinizin, mahkeme ve avukat tutma dağıl masraflarını üzerine almaktadır.

MÜNİH TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR

OCAĞI

YÖNETİM KURULU

ACAĞI LOKALİMİZİN ADRESİ

8 München 2 Schwanthalerstr.106/1
Bahnhof önünden geçen 2 ve 9 No.lu
tramvaylara binilecek. Oktober fest
durağında inilip, geriye doğru 100 metre
kadar yüründüğünde karşınıza çıkan kırmızı
tuğla bina (Köşe başındaki).

Verantwortlich : Ali söylemezoğlu
8 München 2 Schwanthalerstr.106/1